

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VII, No. 19

JAFFNA, JANUARY 15, 1969

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
London Newsletter	2
Colombo Newsletter	3
Alpha	
Gandhi in Jaffna	4
S. Balasubramaniam	
The Roots of Prejudice	5
Arnold Rose	

COMMENTARY

THE GANDHIAN INSTITUTE OF STUDIES

The Gandhian Institute of Studies which was inaugurated by Shri Jayaprakash Narayan in King's House, Jaffna, on 9th January marks a great forward step in the intellectual life of the North. It is a token and a reassurance that the vision and outlook inspired by the Mahatma's memorable sojourn here fortyone years ago may still be recaptured.

It is time that we outgrow the illusion that an Order-in-Council drafted in Downing Street can make us really free and a nation at that. If our Constitution was 'made in Britain', so was our history 'made in Europe' for four hundred years. Even after twenty years of independence, our institutions remain imitations of those of Britain, copied scissors-and-paste. Why, our patterns of thinking are hardly yet our own. For that matter, very little of a social philosophy is enshrined in our public documents: the reports on education don't ask what education is for; the five-and-six-year plans don't think of a new social order. Nor is our self-government much more than the right to vote once in five years. It is ironical that as we recede from the year of independence we should have less and less use for "taking counsel with individuals and bodies qualified to advise". Power is wielded by twenty men sitting in Colombo, the pattern of colonial times!

The state of learning is hardly more reassuring. Of what avail is it being Asia's third or fourth most literate nation, if that literacy is not functional, if most of reading does not extend beyond the daily newspaper, and if in fact very few modern books and journals are published in the country? And of what avail universities, if they are such small pockets of learning amid acres of barren intellectual wasteland? To most university students the university is a utilitarian institution rather than a community of learning. As for university dons and other intellectuals, they have taken little interest in thinking out, say, the aims of our education, or the place of the cooperative movement in the economic structure, or the problems of world peace, leave alone stimulating their fellow-countrymen to think on such issues. What Ortega said of journalists in his native Spain may be said of many more here, that they are "frustrated pseudo-intellectuals full of resentment and hatred towards what is truly spiritual"! Some have their souls in uneasy equilibrium between the visions they caught in their Western sojourn and the temptation to make a return journey to the loyalties of medieval Ceylon!!

We live at a time of dynamic change. The need is there, in Professor Boulding's striking phrase, "for human beings to change their ways of thinking more in the next twenty five years than they have done in the previous twenty five thousand years". In Ceylon, no less than elsewhere, the process of change has begun and there is need for radical change in our ways of thinking. It is here that, like Gandhi and Vinoba, Jayaprakash can set us the direction and the standards. Committed to socialism, he is also faithful to those values we hold dear. There is too an original Asian quality in his ideas. Guy Wint wrote in the *Socialist Commentary*:

Before feeling again on terms of equality with the West, the great need of Asia is to direct itself by its own ideas. J.P. is the first major political leader who came neither from the westernised intelligentsia nor from the administrative classes in the princely states. His thought has more of a self produced and Indian tinge than that of anybody else.

In inaugurating the first Institute of this kind for "study, lectures, seminars and publication" in association with a City Public Library we venture to hope that Jayaprakash has set in motion the habit of discussion, and belief in the processes of discussion, as the very life-blood of democracy in our country.

Gandhi Did Not Want Political Power

Every successful revolution ended with the revolutionaries ensconced in the seats of power. This is what happened in Russia, France, Cuba and Algeria. But the Father of the Nation declined to accept power, instead urging Nehru to accept the post of Prime Minister. The Mahatma prophetically foresaw how some of the newly-independent countries would turn into military dictatorships, observed Shri Jayaprakash Narayan, the eminent Sarvodaya leader, addressing a Public Meeting at Veerasingham Mandapam, Jaffna.

Shri Narayan and Smt. Narayan were on a two-day visit to Jaffna in connection with the world-wide Gandhi Centenary Celebrations.

Gandhi's Double Revolution

Shri Narayan said that whereas other revolutionaries thought that only by capturing political power they could implement their programme, Gandhi taught that the seizure of power was not necessary to change the individual. Gandhi began with the individual: he wanted to change people's minds so that they would themselves spontaneously bring about a revolution in society while the others thought in terms of Governmental power. This was where Gandhi and the others parted ways. While other revolutionaries were content with changing the external forms of society, Gandhi wanted also to change the inner man: his revolution was aimed at both external and internal changes.

Shri Narayan pointed out that Gandhi did not participate in India's first Independence Day celebrations, on the ground that mere political independence was not enough. He wanted economic, social and spiritual independence. Gandhi felt that political independence was only the beginning of his real task. A spiritual revolution was to be the basis of the new society that he envisaged. Other revolutions had failed to realize the spiritual values and ideals of the founding fathers. Though the Communists had been in power for over half a century in Russia, the Russian invasion of Czechoslovakia revealed the bankruptcy and failure of the values of Communism. The only crime, said Shri Narayan, that Dubcek had committed was his attempt to give Communism a humanistic tinge.

While Gandhi wanted to change the individual and thereby change society, the West had distorted the process with the result that it was suffering from materialism and over-mechanization. For all its affluence, America with 15 per cent unemployment, was convulsed by unrest.

Shri Narayan charged Nehru and the other political heirs of Gandhi, with failure to carry out the Mahatma's policies: they had freely used his name but conveniently forgotten his programme. Just before his death, Gandhi urged the Indian Congress to transform

itself into a Seva Sangh. But this was not done.

Socialists Have No Answer To Bhoomidan

Referring to the Bhoomidan Movement, Shri Narayan said that Vinoba started from where Gandhi left. Socialists had ridiculed Bhoomidan, stating that only the law could successfully re-distribute land. But the Movement had succeeded in distributing thousands of acres to the landless. How many acres had the law been able to distribute to the landless, Shri Narayan asked. Even Nehru, he pointed out, had failed in his land reform. Vinobaji had been able to change men's minds so that they voluntarily donated land to the landless: this was something much nobler than any law could achieve. "My Socialist friends", observed Shri Narayan, "have no answer to this".

Emphasising that nowhere in the world today, not even in the so-called democracies, were the people ruling themselves, Shri Narayan said that village self-rule was the only answer. Gramraj would bring about certain psychological changes which in turn would lead to social and economic changes. He declared that their programme of reconstruction for rural India, whose villages were rent by feuds, caste and class divisions, was something which even the most revolutionary party would not dare to carry out.

Touching on the caste problem in Jaffna, Shri Narayan concluded by saying that for the man who accepted Sarvodaya, there could be no discrimination between man and man, caste and caste, race and race.

Mr. S. H. Perinpanayam presided.

(See also P. 2)

Extending the Concept of Shramadana

Shri Jayaprakash Narayan's Peace Corps Message

"It is a different programme from that of any other in Ceylon that has been given to me today", observed the eminent Sarvodaya leader when he addressed his first meeting of 10th January at the Coomaraswamy Hall. He had been welcomed in a felicitous speech by Principal N. Sabaratnam of the Jaffna Hindu College. Two-thirds of Jayaprakashji's audience consisted of senior students selected from the secondary schools of the City of Jaffna and surrounding areas: a third of the vast assemblage represented Rural Development Societies, Cooperatives and Community Centres. When the President of Jaffna College, Dr. Luther Jeyasingham, welcomed him late in the morning, the gathering was similar except that it was a rural area and there was a body of undergraduates to reinforce the schools' representatives. J.P. was visibly moved when he learnt in the President's welcome address that his beloved colleague Aryanayagamji was a native of Vaddukodai, had been educated there and that his ashes were interred in the nearby churchyard. Principal T. T. Jayaratnam welcomed him in the large Mahajana College Hall in the afternoon

and Senator Nadarajah proposed the vote of thanks. Then, after a drive along the beautiful Northern coast, the fourth was an open-air meeting in the spacious grounds of Nelliady Mahavidyalaya, presided over by Principal Sithamparanathan, Deputy Speaker of the House of Representatives M. Sivasithamparam, M.P., proposing the vote of thanks.

Dedicated Service

The projected Sarvodaya Youth Peace Corps formed the main theme of these meetings. Shri Jayaprakash told his audiences how the challenge came to him in Bihar as he watched the dedicated services of young volunteers from many Western countries working eight full hours a day to relieve the distress caused by the great famine. The spirit in which they laboured and the daily output of work was prodigious: one Bihar peasant estimated that they would need six local men to turn out in a day the quantum of work of an English youth who served in his village. J.P. also recalled what he had seen on his last American visit of white and Negro University students in Philadelphia coming from affluent

(Continued on page 3)

Sarvodaya Means Personal Fulfilment For Everyone

It is my privilege to welcome you to Jaffna on behalf of its citizens and to tell you how grateful we are to you for granting us this dharshan. We are sure that what you say here today, will not merely be treasured but will also evoke concrete responses in the thought and life patterns of many of us.

If you will forgive me for the impertinence of linking my name with yours, I have a feeling that we have had a few experiences in common. Among other things we feel we are caught in a web of frustration, alienation and disillusion. We dreamt dreams and saw visions. Our dreams and our visions were focussed on the freedom of our countries and the rich blessings that it would bring to their peoples. There would be peace and plenty in the land, fairplay to individuals, harmony between races and creeds, poverty would vanish and every man, woman and child would not merely have enough to eat and cover his or her nakedness, but would hold his or her head high and look the world in the face, unabashed and unapologetic. But what have we?

The Tangible Fruits

When we were subject nations, our animosity and vituperation were directed at the foreign imperialist. Today our targets are nearer home. Feud, tension, bitterness, poverty, destitution, conflict of tribal and parochial loyalties, opportunism, lust for power, corruption in high places are the tangible fruits that freedom seems to have bestowed on our lands. Have I overdrawn the picture? Perhaps. The picture is overdrawn largely because our expectations were infantile and unrealistic.

I have often compared the attainment of independence by people who were once subject to foreign rule to the begetting of children by people who were once childless. The childless couple, make vows, go on pilgrimages, practice penance, yearning for the time when the little toddler would arrive to gladden their hearts. But once the toddler arrives, it is a perpetual stream of anxiety, concern, annoyance, efforts often unappreciated and even resented, to make life smooth and happy for the new arrival. But is there any parent who would genuinely wish that his prayers and penances had proved fruitless? In spite of all the trouble and worry, the child or the children have made a dynamic and meaningful change in the lives of parents, grandparents, uncles, aunts and the host of kinsfolk, who in spite of the sophistications of an industrial age, even today share a sense of belonging. Even so, if our independence has failed to measure to expectations, the fault lies with our expectations. But we cannot do without it and we have to make what we can of it, as we have to do with our offspring. How shall we proceed to do so? We may take comfort from the fact that even 'advanced' countries with relatively long histories of independence like Britain, France and America are today being bedevilled by the same kind of problems: poverty, insecurity, social and economic

inequality, racial tensions, unrest and rebellion among the young. Instead of reassuring us, this should indeed deepen our concern and make us see the proportions of the malaise that fills the world with misery and despair. Few normal men are content to accept this as the final answer and fold their arms and sit back in total despair. For reasons I do not have to probe here, most of us refuse to accept this bleak picture of conflict and confusion as man's destiny. Even those who publicly profess such total pessimism, I believe, have mental reservations.

The Bluff of Bigness

But the case for despair is by no manner of means to be dismissed as foolish or weak. The sophisticated offspring of contemporary science and technology are here to stay and what they can do to mankind is nobody's secret. In such a physical and psychological environment to think back to the fundamentals of Gandhiji's teachings seems impossible and unrealistic. But people are thinking back. The Hippy cult, in spite of its fantastic manifestations, is probably an unconscious gesture of nonconformity against the complexities and depersonalisation inherent in technological culture. There is also conscious, deliberate revaluation of the continuing impact of the industrial revolution on man's instinctual and personal life. A.E. Morgan, an American engineer turned sociologist, in his book 'The Small Community Foundation of Democratic Life, What it is and How to achieve it', argues that modern men have been bluffed by the prestige of bigness, by the so-called efficiencies of mass production and centralisation and holds that the small intimate group within the scope of man's acquaintance remains the primary pattern for society and the hope of its salvation. Raymond Firth, Professor of Anthropology in the University of London, who quotes and criticises this view in his book 'Elements of Social Organisation' concedes that the emphasis on the social importance of groups which provide face to face contacts does link up with the more objective findings of sociologists and social psychologists. Recent student unrest and upheavals in Europe and America, which have had marginal repercussions in India and Ceylon, also, it is obvious, are due largely to the deprivation to young people of face to face contacts with University authorities and University Teachers, which alone could have provided opportunities for ventilation of grievances, at personal level without resort to mass demonstrations and barricades. This again is due to the unmanageable numbers that are now enrolled in Universities, because bigness by itself has become a source and symbol of prestige. Shortly after the crisis had occurred in Europe, I was speaking at the Alumni Dinner of a College and took advantage of the occasion to air my views on these happenings. Taking as my text Lincoln's definition of democracy, I said

The text of Mr. S. H. Perimpanayagam's presidential address delivered at the Public Meeting in honour of Shri Narayan and Smt. Narayan.

"Government of the people there has always been, since there was always a thug or an array of autocrats to impose their will on the helpless and the underprivileged. The democracy we now have—bourgeois democracy as the left describes it—means in practice that periodically the citizen goes through the motions of electing the boss and that in between he becomes dumb-driven cattle, without effective means to have his needs recognised and met. It is an election despotism. Government for the people we see emerging in countries where socialism has had genuine impact and where the Welfare State philosophy is being given a fair trial—Free Education, Free Medical Service, Nationalised Transport and that measure of free rice are evidence of Ceylon's commitment to Welfare Statism. As for government by the people, there never has been such a thing and one of the fundamental drives behind the student revolt was the frustration the young people felt over their exclusion from responsibility for and participation in the ordering of their life, at academic and other levels. My feeling then was, and nothing has happened to shake my belief, that the demand for government by the people themselves would be the next phase in the development of democracy as a way of life.

This brings me to Sarvodaya. Sarvodaya as I understand it is ideologically akin to participatory democracy. It means personal fulfilment to everyone. An essential element in this fulfilment is personal involvement in decisions. The mass society that is a legacy of the industrial revolution, makes both involvement and responsibility impossible. Recent trends in western political thought and action seem to indicate a measure of dissatisfaction with bigness, mass production and centralisation. The New Left in America and Britain and even Cabinet Ministers like Crossman and that reluctant peer, Wedgwood Benn, who belong to the not so New Left, have publicly proclaimed that for a citizen to cast his vote once in five years and sit impassive till he gets his next chance, certainly cannot be democracy in any meaningful sense. The winds of change seem to be blowing in the direction of Sarvodaya and participatory democracy. The preciousness of the individual, his right to a genuine share in making decisions affecting himself and a recognition of his claim for personal fulfilment seem to be gathering strength. But to the human race so long habituated to giving and getting orders, the transformation into practice of a philosophy where decisions are made in face to face debate by small groups and carried out by persons without infringing the claims of others, is to my

LONDON NEWSLETTER

(Our London Correspondent)

University Vice-Chancellor Resigns to Uphold a Principle

Dr. Winston Barnes, the Vice-Chancellor of Liverpool University resigned on Dec. 23rd in protest over a Prices and Incomes Board report on pay awards for 29,000 lecturers at 45 Universities.

Mr. Aubrey Jones, Chairman of the Prices and Incomes Board, said in a report that University lecturers should have rises ranging from 2 per cent to 17 per cent with special payments "to reward excellence in teaching". This, he suggested, should be assessed partly through questionnaires sent to students. Dr. Barnes said the suggestions that students should help to assess lecturing quality was an affront to the self-respect of lecturers, this would mean that students' opinion of 'teachers' abilities' should be reflected in their salaries. According to Dr. Barnes, the report as a whole takes a giant step towards even tighter control of Universities by the States. The pay award is parsimonious. Academics are on the whole devoted men and women doing their jobs without undue regard to money in a situation already complicated by questionnaire, a shortage of equipment and student unrest. He spoke of the "gradual erosion of academic freedom or University autonomy which had taken place over the last few years". "I believe that the autonomy of Universities was a great and valuable element in the cultural life of the country" he declared. "As the Vice-Chancellor of a University with over 850 Academic staff, I owe it to them to speak my mind about this latest example of interventionism", he concluded.

The Association of University Teachers met at Nottingham and passed a congratulatory message to Dr. Barnes, the contents being "our very warm appreciation of the stand you have taken on our behalf". The lecturers passed also a resolution calling on their executive to ballot members to find out what direct action dons would support, from a strike action to a refusal to mark examination papers, in support of their salary claim for which they have been agitating for quite some months. The teachers also passed a resolution calling for an immediate meeting with Education Minister Mr. Edward Short to discuss the Board's suggestions; almost immediately after the resolution was passed, Mr. Short

mind, a big snag. Allied to this is the problem of how the powerless can get the power to overpower those already in power. Violence is ruled out, for we know among other things, that he who triumphs by violence leaves a trail of bitterness and humiliation which soon or late sparks off another orgy of violence which will be met by more violence and the game goes merrily on. In any case, the powerless seldom possess the wherewithal for organising violence on a large enough scale. Shri Jayaprakash Narayan who is dedicated to the Sarvodaya way of thinking and living, I am sure, will give us some guidance on these matters.

announced an immediate meeting with the University Teachers' leaders. The meeting denounced the Prices Board Report as one that exhibits a degree of apparent dishonesty, cynicism and ineptitude that until now would have seemed incredible. The Union which consists of 16,500 members may withdraw from Government Committees, from administrative posts and interviewing student applicants. The Government's slowness to revise the University Teachers' pay is a reflection of its bankrupt economic policy, it was contended by the Union; the Jones Report is a betrayal of the University teachers.

Dr. Edwin Brooks, Labour M.P. for Bekington and a former University lecturer has tabled a Commons motion criticising the proposal.

It may also be mentioned that certain newspapers have characterised the Teachers' decision as 'hysteria' and have said that the Universities have dispensed with public accountability and are equating academic freedom with financial freedom. This is a popularity seeking minority opinion, one hazards. The University dons have waited enough.

A plan to give students a say in awarding bonus payments to their University Teachers has been rejected by the Government. During the week-end the Government made it known that they will not consider the suggestions put forward by the Prices and Incomes Board Chairman, regarding University Teachers' salary.

It is believed that Premier Wilson, Education Secretary Short and Employment Minister Barbara Castle discussed the matter.

Universities Urged to Cut Specialisation

Universities should be turning out students fit for a wide variety of jobs, the University Grants Committee said here today.

In its review of University development between 1962 to 1967 it points to the demands of a rapidly changing and increasingly specialised society and calls for a "greater flexibility in the training of many university graduates".

These days many non-vocationally trained graduates end up doing jobs with satisfaction, which ideally might require a graduate educated in a quite different field of study—or with a multi-disciplinary education.

It recommends that there should be less intense specialisation in a number of university courses and a conscious effort to foster the training of more graduates with abilities over a broad field capable of entering a wide range of occupations.

Such graduates will moreover possess the basic qualifications to which, on first moving to employment and throughout their subsequent careers, further relevant specialist training can be added by universities and employers, both to provide particular expertise and bring them up to date with the latest advances in their chosen field.

(Continued on page 7)



Colombo Newsletter

Notes on Structural Changes in Coops

From: ALPHA

Coop Movement's Vital Role in Economic Development Stressed

Extracts from ex-Coop Chief's Report for 1966-67

It is only by harnessing the Coop. Movement for national development that the economic problems of the small man can be solved. Thus the importance of the Coop. Movement in the economic development of a developing nation cannot be over-emphasised.

So states Mr. P. E. Weeraman, former Commissioner of Cooperative Development and Registrar of Cooperative Societies, in his Report on the Cooperative Movement for the year 1966-67 released recently.

He says "true national development depends upon the small producer's lot being made truly satisfactory and this can be done only by the elimination of the middlemen who exploit him. That is the Cooperative way."

Mr. Weeraman who says he sings "not 'of arms and men' but of men working arm in arm for their common economic and social betterment guided by the conviction that competition is death and cooperation is life", goes on to state that the Report marks the end of an era—the period during which the Government financed Cooperative Societies directly for agricultural development. The new Agricultural Credit Scheme is based on the principle that Cooperative Societies should be financed by the banks and not by the Govt.

"Thus after 55 years of Govt. guardianship the Movement has been called upon to manage by itself in the sphere of agriculture, the most important sphere of national development today."

Of the 10,456 societies which functioned during the period under review, 6,809 societies (65.3%) made profits amounting to Rs. 16.8 million. The losses suffered by the other societies including 4,270 societies which were defunct during the year totalled Rs. 7.9 million. Taking the Movement as a whole only 46.2% worked at a net profit.

During 1966-67, 174 new societies were registered as against 116 societies in the previous year. 220 in 1964-65, 394 in 1963-64, 392 in 1962-63 and 536 in 1961-62.

New Agricultural Credit Scheme

Although credit for agriculture was available from 1912 to the agricultural sector through Coop. Credit Societies, Coop. credit did not have an appreciable impact on the people for the reason that

these societies being of unlimited liability, membership was highly selective and thus only a small percentage of the farmers benefited from them.

An Agricultural Credit Scheme was offered by the Government in 1947 to free peasant farmers from the clutches of the money-lenders, on a much wider scale than had obtained before. The Government sponsored the formation of Cooperative Agricultural Production and Sales Societies of limited liability. Agricultural credit was supplied by these new societies from 1947 to 1957 and thereafter by Multi-Purpose Coop. Societies which more or less replaced the CAPS as well as the Coop. Stores Societies. The system so adopted was effective.

From the commencement of the 1963-64 Maha season certain amendments were made to the credit scheme. The liberalization of the scheme in 1963 without provision being made for surer methods of recovery led to heavy default. The basic mistake was that when Govt. lent money under the scheme the society was regarded only as a channel of credit to the farmers and not the borrower itself. The Cooperative Societies ceased to purvey Coop. credit. They were regarded as mere agents of the Govt. The pursuit of the borrower by the lender to persuade the farmer to borrow led to a serious weakening of the credit system.

The principal unsatisfactory results of this scheme were:—

1. The rising trend in the incidence of loan defaults
2. The use of loans for purposes other than those for which they were intended.
3. The misuse of monies repaid by members to their Coop. Societies.

Early in 1966 a committee was appointed "to examine the role of the Coop. Movement with special reference to the problem of Rural Credit".

The Govt. decided that with effect from Sept. 1st 1967 the credit hitherto channelled directly by the Govt. should be granted through the People's Bank and the Bank of Ceylon. Simultaneously the lending rate was increased to more realistic rates in order to make the borrower take his loan seriously.

Under this new scheme, the Central Bank, the People's Bank and the Bank of Ceylon are empowered to inspect the Coop. Societies regularly to keep a close watch on their activities.

(Continued from our last Issue)

"Consequently, when reorganising GEG at the end of 1966, the main problem was to find an organisational form which would render it possible to react more speedily and with greater flexibility to the growing requirements of the market, at the same time facilitating the elaboration and carrying-through of a uniform management policy.

"In our opinion, the best thing to do was to introduce the principle of decentralisation for our entire economic activity, trade and own production. All manufacturing and commercial operations were arranged in 13 product groups in accordance with the degree of relationship between the commodities concerned, bearing in mind also similarities in transport and warehousing problems. The managers of these product groups are not answerable to one director or the other, but to the board of directors as a whole as far as the economic results of their groups are concerned.

"Responsibility and competence for the active business have thus been transferred as close to the daily market events as possible. An organisational basis has been created for the display of individual initiative and self-reliant decisions.

"It cannot be denied that our structure naturally involves some danger of this independence developing into a kind of complacency as a directly supervising authority no longer exists. In anticipation of

by L. S.

this risk, however, a strict central coordination of all units of our organisation was provided for.

"The tasks of the board of management have, in principle, been divided into various strictly functional scopes, i.e., management policy, finances and administration, marketing and advertising, planning, organisation, engineering. The central administrative departments were adjoined to the four management functions according to their sphere of operations.

"Two further members of the board of management are in charge of special tasks i.e., the entire retail trade (as far as GEG are conducting this line themselves), including the mail order business, on the one hand, and the regional warehouse planning on the other.

"This latter field, to put it briefly, means the elaboration of a network of regional distributing warehouses embracing all transport and storing functions of the retail societies as well as GEG, those warehouses being the only intermediate stage between the place of production and/or import and the shop.

"The board of management, consisting of six members altogether, has to fix the aims and purposes of the organisation and to develop the strategies necessary for their achievement. The determinations are absolutely binding for the above-mentioned product groups which, on the other hand, decide freely within the given frame.....

"In my opinion, it has never been as apparent as during these difficult times that a superior management policy was missing, a policy embracing the entire cooperative group of enterprises, retail societies as well as wholesale society. You probably know this problem from your own countries as well.

"In the summer of this year, a first step was taken which, we sincerely trust, will end the existing conflict between economic and legal autonomy on the one hand and the pursuit of a common aim on the other.

"The newly established federation: "Bund deutscher Konsumgenossenschaften", of which GEG and most of the retail societies became members immediately, will start its activity at the beginning of 1968. Its task, on the basis of far-reaching competences accorded to it for the issue of directives, will be to achieve an agreement of interests, to activate the efficiency reserves still existing in the entire cooperative group, and yet to respect the autonomy of all members as far as this is compatible with the interests of the group.....

"The construction of the federation is rather simple. It was not established as a cooperative society, but as a limited company, the shareholders of which are the retail societies and GEG. The federation itself does not engage in either production or trade.....

"We are convinced that the establishment of the federation has inaugurated a new era of cooperative collaboration in which the democratic basic principles will still be dominating, but limited to the extent

necessary in the interests of all members. We welcome this step towards a better future of the entire group and trust that the desired mobilisation of all reserves will be the result."

Poland

In recent years, officials of Spolem, the Polish Union of Consumer Cooperatives, have given much attention to the need for concentration of societies in the interest of modernisation and trading efficiency. They are thinking in terms of one large cooperative for each of the sixteen districts (voievodie) plus a society in each of the five largest cities to replace the 384 small societies now in existence. Thus the regional Unions of Cooperatives would be replaced by single integrated and centralised cooperatives.

At present, there are more than 23,000 Spolem shops, about 1,700 catering establishments (restaurants, cafes, bars, etc.), and more than 2,500 direct outlets for cooperative products (primarily food products, such as beverages, bread, delicatessen and pastries). The consumer cooperatives account for 21 per cent of total retail trade of the country and nearly half of that in the cities.

This kind of planning, in turn has focused attention on the associated problem of how to preserve democratic ties between members and societies when the latter become so much larger and fewer in number. Basically, efforts in this direction will be centred on strengthening the member committees which play such a vital and unique role in the Polish movement.

(Continued on page 6)

Concept of Shramadana

(Continued from page 1)

homes helping to repair ghetto Negro homes during a weekend.

Shri Jayaprakash then described the organisation of the Indian Youth Peace Corps, or Bharatiya Tanen Shanti Sena. Besides rendering social and national service, it was an organised fellowship which helped to develop desirable social attitudes and develop personality. The membership accepted four principles or objectives: (a) national unity, (b) the ideal and processes of democracy, (c) the spirit of secularism, (d) the perspectives of world peace.

The programme of activity is three-fold:

(1) *Week-end camps* where youths will gather on a Saturday afternoon or Sunday sharing life as a community in a programme of physical service, which should not be of less than 4 hours duration, e.g. repairing a home or cleaning up a neighbourhood.

(2) *Long Vacation Camps.* Members of the Corps are expected to give a period of 30 days in a year in a work-cum-study camp. The work projects may range from agriculture or sanitation to roadbuilding.

(3) *Graduate volunteers.* Graduates may give one year for special projects and receive a monthly maintenance allowance of Rs. 100/-.

A Participating Democracy

The spirit and outlook that should animate the peace corps is important, the Sarvodaya leader stressed. Each unit is based on a school or college. They should not enter the service in a spirit of 'do-goodism'; but share with the less privileged as their equal brothers. The individual units are linked up into larger units. by a process of upward integration. The fellowship and voluntary spirit generated in this activity could well be the means of building up a participating democracy in the country.

Shri Jayaprakash had also a message for the rural workers and the cooperators. He invited them to join in carrying the Sarvodaya message to every town and village and every home in the country. They must join in eliminating the hunger and squalor, the ill-health and ignorance, the unemployment and under-employment, that darkens so many lives and denies the dignity of the human person. To suit the world of today, they must endeavour to build up in each village an agro-industrial society based on Intermediate Technology. Ceylon being a small nation and more manageable than the large countries of the region, she may indeed serve as a model to Asia by building up a new society based on *jana-sakti*.

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

GANDHI IN JAFFNA—A REMINISCENCE

It was the 26th day of November 1927. This was a day of days for the people of Jaffna. On this glorious day, the apostle of *ahimsa* and *satya* was 'scheduled' to arrive in Jaffna. This month remains a memorable one in my life, for it was a few days before Mahatmaji's arrival that I obtained my warrant to practise by profession as Proctor and Notary Public. Circumstances contrived to make the delay for in obedience to the dictates of my true self or conscience I insisted on taking my Oath on a Hindu scripture like the 'Thiruvacakam' or the 'Bhagavat Gita' and I consider myself singularly fortunate in taking the oath as I wanted just on the eve of Gandhiji, the great advocate of Truth setting his feet in Ceylon.

I hurried back to Jaffna from Colombo on the very day I got the authority to be a legal practitioner so that I may be of assistance to Mr. S. Coomarasuriar, my senior from whom I learned my work as an apprentice according to the regulations and who was then performing his labour of love as the Treasurer of Mahatmaji's Khadi Fund as next in command to the Hon'ble Mr. W. Duraiswamy, the Chairman of the Reception Committee who supervised in person all arrangements connected with Mahatmaji's stay in Jaffna from the 26th to the 29th day of November 1927.

As a trusted lieutenant of Proctor Coomarasuriar at the Gandhi Reception Committee, it fell to my happy lot to be in constant touch with Mahatmaji and his followers during their never-to-be forgotten sojourn in Jaffna i.e. from the morning they reached the Jaffna Station to the evening when they bade adieu to Jaffna which they all called a beautiful edition of the Tamil Nadu of India and as such, as Mahatmaji remarked with characteristic emotion, somewhere or somewhen 'flesh of our flesh, bone of our bone'.

The most famous physician of his day, Kasturbari Muttukumar lent me his swell sedan car for the use of Mahatmaji and his party during their stay in Jaffna. The car tastefully decorated and with me as the chauffeur received Mahatmaji as he stepped out of the Jaffna Station that fine morning. From the Station along the Railway approach (Martin Road, the Main (Kandy) Road, the Front Street (now Rajendra Prasad Drive, named after the visit of the President of the Republic of India who is a devoted disciple of Mahatmaji) and the Clock Tower Road (now Mahatma Gandhi Vee-thi) to the house, Dharma Lakshmi Vasam (now known to all Jaffna as Mahatma Gandhi Vasa or House) presented quite a festive season. All along the route flags and festoons in between triumphal arches and pandals flew in the air and men, women and children by their hundreds lined up the route some 10 to 12 deep on either side of the road. At the Archway Entrance of the Dharma Lakshmi Vasa decorated for the occasion with garlands of flowers, evergreen, coconuts and bunches of plantains and brightly lit there stood a Purna Kumbam to receive Mahatmaji, Ma Kasturbai, Rajaji, Selvi Lakshmi Rajagopala-

chiar, Sri Mahadev Haribai Desai (Mahatmaji's Secretary), Sri Pyarelal (second Private Secretary), Acharya D. B. Kallalkar and other followers of Mahatmaji who accompanied him on his Ceylon Pilgrimage on behalf of Dharidranarayans of Bharata Mata. And the several members of the Reception Committee enjoyed the privilege of extending a most loving and respected welcome by garlanding severally the several Satyagraha Warriors who graced Jaffna by their visit accompanying Mahatmaji in his Mission of Compassion and Love towards the suffering millions of Mother India.

Parting Advice

Lakshmi Vasam during those four glorious days was a *de facto* Temple where hundreds of the Jaffna citizenry, young or old, rich or poor of all castes and creeds flocked to obtain a Dharsan of Mahatmaji. A band of volunteers of young men like Sri. S. H. Perinbanayagam, Sri. K. Navaratnam, Sri. Sivagurunathan (now virtually a Khadi Sannyasin and devoted disciple of Acharya Vinoba Bhave, the Apostle of Bhoomidhan whose life is an epic of Pathayatra to get lands for the landless millions of India's peasantry) and my humble self headed by Sri. S. Coomarasuriar and under the direct supervision of the Hon'ble Mr. W. Duraiswamy took charge of receiving the hundreds of 'pilgrims' who invaded the precincts of the tem-

of the Gandhi Reception Committee the golden opportunity "to come into very close contact" with Bapuji for a longer period than it was given to any other resident of Jaffna. I was with Bapuji on his first day's morning work after Prayers round the Jaffna Fort and I had simply to run to keep pace with him when he strode along with his bamboo staff almost as high or tall as he. As a rule I accompanied Bapuji in his walks. To keep pleasant company I had my chit-chat with him in Tamil and in the course of his talks to me in Tamil he informed me *inter-alia* that Thiruvagam and Thirukkural were two of his favourite books. Would that I had a camera then which would have given me a souvenir of Bapuji making his stride round the rampart towards the rising sun! Yet even now his figure dances before my mental eyes!

Mahatmaji's acceptance that two of his favourite scriptures were the Thiruvachakam and the Thirukkural makes me to digress and speak of another great soul Acharya Vinoba Bhave, the accredited Apostle of Mahatmaji whom I met during my six weeks' tour of India in July/August 1947 soon after I had my last Dharsan of Bapuji. Vinoba, a master of languages, a profound scholar, a spiritual giant, verily a Saint on the March (Patha Yatra) who in the words of Hallam Tennyson "looted with love" bearing his vast and deep

the Mutual Benefit Fund, I found Swami Yogar of Colbuturai waiting to see Mahatmaji. I introduced Rajaji to Swami Yogar. Rajaji, Sivaguruji and I took the Swami to Bapuji's room. As Monday was a day of silence to the Mahatma, he received the Swami with a smile and wrote down on a piece of paper that he had heard all about the Swami from Mr. W. Duraiswamy, the Chairman of the Reception Committee and that day being a day of silence for him he was prepared to answer in writing any question put to him by the Swami. The Swami wanted to give him some fruits like apples which Mahatmaji declined to accept as they were of foreign origin (Videshi) and besides his doctors had forbidden him from taking videshi fruits.

On the last night of Mahatmaji's stay in Jaffna, Rajaji and Sivaguruji had arranged Bapuji to have an informal conversation with me. I talked freely with him and told him frankly that I had very carefully read all his articles in the *Young India* about self-restraint and self-indulgence, but that I begged to differ as I did not want to 'repress' or 'starve' that part of my 'Swabhava' or 'nature'. He was forthright in his reply and told me that perhaps I had married very recently and was comparatively young, but was sure that in a few years I would appreciate and gladly practise to follow what he had 'now' preached

by S. Balasubramaniam

porary Ashram of Mahatmaji, all for the sake of obtaining the Dharsan of the Great Soul. I had the singular privilege of acting as the Janitor and of introducing a good number of my friends and relatives to Mahatmaji and above all to be blessed with as it were an uninterrupted Dharsan of the Mahatma. Along with Sri. Ratna Gopal, the brother of the Chairman of the Reception Committee, I had the rare privilege and pleasure of driving one or other of the cars in which Mahatmaji and his followers travelled in their whirlwind tour of the Jaffna Peninsula visiting schools, temples and other places of interest. I was then in my youthful energy and enthusiasm a very fast driver and Mahatmaji had occasion to check me more than once and finally when the time came for him to bid farewell to me he gave me lovingly his parting advice to give up driving cars and you see I have not driven a car since.

As the worthy Vaidyar Aiya placed his car under my personal custodianship, I had a double responsibility in that I had to keep the car in perfect trim to give Gandhiji a most comfortable and safe drive through Jaffna's long, narrow and difficult highways and by-lanes and to return the car to its owner in good condition. One of my happiest achievements is that I succeeded in carrying out my task with satisfaction to all concerned; I had thus through 'a fortunate or lucky concatenation of Circumstances' (because of the ties of friendship, kinship and apprenticeship with the VIP's

learning as "lightly as a flower" told me in the course of his conversation with me in my mother-tongue that Thiruvachagam and Thirukkural were two of his favourite scriptures. On hearing this, finding it "too deep for speech or tears" I fell prostrate before Vinoba and gave my love-offerings in mutual silence....

How to return to the subject. After the morning walk refreshing both in mind and body, I went home one day for my bath and change of Khaddar clothes which we young volunteers used to wear those days as a religious obligation and which I am glad to say some of us continue to wear for life. On my return from my bath donned with Kathar verty, long banian and shawl, I was taken aback on hearing the voice of Rajaji and Sivaguruji talking to my wife. When I took to task my friend Sivaguruji for having troubled Rajaji saying that I could have done the needful without Rajaji coming over to my bungalow, Rajaji interrupted me saying, 'Please, do not blame your old pal, for it is I who wanted to see you and brought Sivaguruji with me'. I was then at ease and after serving them with light refreshments, I took them both to the Jaffna Mutual Benefit Fund whose manager, a kinsman of mine, gladly agreed to 'make remittances by cheque or cash to Madras on account of the Gandhi Khadi Fund without charging any commission'.

Forbidden Fruits

On my return to the Dharma Lakshmi Vasa, that day from

and advised young couples to do or forbear from doing.

On the subject of my profession, I told Bapu that though I generally agreed with him in his view that normally the son of a teacher should follow in the footsteps of his father and be a teacher, but circumstances coupled with my ideals of life and temperament stood in my way of being a teacher for life as my father and my grandfather were. Though I had the predilection, the necessary qualifications and training to continue as a teacher, the life of Lokmanya Tilak greatly influenced me and made me to rebel against accepted social conventions of education in a colonial era. As for example when the title-hunting ultra loyal Principal of my school ordered the teachers to march their young pupils and line them up in battle-array as it were in the open Jaffna Esplanade under the blazing noonday tropical sun to synchronise with the landing of the Prince of Wales at Bombay some 1,500 miles away from Jaffna, the blood of another young teacher Mr. S. C. Sithambaranathan and of myself boiled to fever-heat and we bluntly declined to carry out the insipid order and thus courted the displeasure of the powers-that-be. Happenings like this made me give up my ancestral profession though I had a love for it. On hearing this Bapuji scanning me from tip to toe studying as it were my physiognomy told me forthright that I was a born rebel, an impatient idealist and that I would not continue in the so-called learned and indepen-

This reminiscence is culled from *A Study of Gandhian Humour*, an anthology edited by S. Durai Raja Singham.

dent profession for long for I would always be a nonconformist and advised me to be less caustic and less VITRIOLIC, OR CORROSIVE OR PUNGENT and not to speak out my mind always. He thought I might serve the public as a free-lance journalist fearlessly exposing fraud and unmasking impostors. He exhorted me never to surrender or be submissive but be true to my own self.

I bid 'au revoir' to Bapuji at the Jaffna Station on the 29th day of November 1927 and saw him again at Madras in the annual sessions of the Indian National Congress held there in December 1927 but I had no occasion to talk to him beyond greeting him with folded palms when he recognised me with his characteristic inimitable toothless smile.

In April 1929 I lost my life-partner and went the following month to India to immerse my wife's asti (ashes) in the holy waters of the several sacred rivers or on occasions in the four directions of India e.g. Kanya Kumari, Kanchi Kasi (Banaras) Prayagoor, Triveni, Mathura, Dwaraka, Puri etc. and after visiting several towns like Mysore, Lucknow, Cawnpore, Delhi, Almora, Calcutta, etc. I went last to Ahmedabad and met Bapuji by appointment at Sabarmati Ashram. I informed him how at Calcutta I had joined a band of dauntless young revolutionaries who had sworn to wait even for 20 years or more for Gandhiji to achieve Swaraj through Satyagraha but had also taken a vow to avenge his death if he died in jail in his attempt to achieve Swaraj by non-violent means or fast unto death. On hearing my account, Bapuji felt very sad and told me that he would, God-willing, never be a cause for my or our thinking of avenging his death.

Matchless Heroism

I met Bapuji last in July 1947 during my study-tour of India from July to September. I was with him for only six minutes though it was sufficient enough for me to get his blessings for who knows premonition or Providence took me to him to have my last dharsan before he attained Peace through martyrdom at the hands of a fanatic Hindu assassin. Something within told me to meet him personally and warn him of my fears about what a mad Sindh Hindu or militant aggressive Hindu Maha Sabha fanatic or lunatic might attempt to do as a result of his losing all his lands in a vivisected or DIVIDED INDIA. Bapuji told me he was first going to Kashmir and then to Koakali in Bengal. He hoped to be there when others celebrated "Independence (sic)". He was prepared to do or die to save India's soul. He told me he was always prepared to pay the extreme penalty and ever ready for the supreme sacrifice. I took the 'dust' of or off his feet and then prostrated myself. (Continued on page 6)

THE ROOTS OF PREJUDICE

Prejudice of one group of people against another group has existed in most parts of the world and at all periods of history. It has not been universal, in the sense that all cultures or all people have displayed it; but it has been prevalent enough to serve as a basis for conflict between nations and between groups within a nation. It practically always involves discrimination, which means mistreatment of people without their having done anything to merit such mistreatment. It has thus been a source of human unhappiness and misunderstanding wherever and whenever it has arisen. Although certain individuals have exploited prejudice to gain political power or economic advantage for themselves, there is no example of a whole people advancing themselves or their civilisation for a long period of time on the basis of it. It has been, rather, a blight from almost every standpoint.

Perhaps the most obvious cause of prejudice is that it creates advantages and material benefits for those who are prejudiced. Prejudice can provide an excuse or rationalization for economic exploitation or political domination. It can enable a man to justify to himself acts that he would ordinarily be unwilling to engage in. It can be exploited by shrewd, self-seeking mani-

plifiers when it occurs in other people. It can offer opportunities for taking sexual advantage of minority group women, and it may give people at the bottom of the social ladder an apparent superiority over the minority group. The fact that individuals and groups can and do gain advantages for themselves out of prejudice, becomes a cause of prejudice.

Imperialism, especially when practised by persons of European origin on non-Europeans, has frequently been attended by prejudice. Even when there has been no noteworthy development of prejudice in the home country, those who go forth as colonial administrators, traders, or extractors of the natural resources of undeveloped lands, learn that callousness toward subject peoples, and an attitude of racial superiority, will aid them in their venture. Within limits, a harsh manner and exacting demand will gain a large output from workers who have no means of defence or retaliation. Payment of low wages and provision of only a minimum of life needs to these workers will mean larger profits.

Divide and Rule

Racial, national or religious antagonisms can be built up to deflect class antagonisms. A relatively small number of exploiters can maintain their dominant position by dividing their subordinates and encouraging them to be hostile to one another. One group may be given the sergeant's role of keeping all other groups in line by force. In return for this they have the

satisfaction of being regarded as belonging to the superior group, even though they are themselves exploited. This procedure may be used in a perfectly 'natural' way, so that it is obvious to no one. Techniques akin to those of imperialism may be employed within an independent nation. Prices or rents of houses can be kept at a high level by obliging people to live within certain small, segregated areas. Wages can be kept low for people who are not allowed to work in any but certain exploited jobs. Public facilities and benefits may be kept at a minimum for people who are segregated to the greatest extent.

The gains to be secured may be political as well as economic. Group differences can be fostered to keep a certain party in political power. Modern dictators have been experts in the technique of 'divide and conquer' both to retain power in their own country and to extend their conquests abroad. In democratic countries where prejudice is prevalent, some politicians successfully base their campaign for office on theories of racial supremacy. Most of the organisations formed for the apparent purpose of fostering race hatred have been shown to have political domination as their ultimate aim.

Prejudice is nearly always accompanied by incorrect or

other's home or shop, but still they will not necessarily get to know each other as human beings. Both physical and social segregation usually accompany prejudice: they are among its effects, but also among its causes, as they promote ignorance and ignorance bolsters prejudice.

Ignorance among the mass of people enables the propagandist for economic exploitation or political domination to gain his ends more easily. If one group of people knows nothing about another group or has false beliefs about it, it is susceptible to the camouflaged demands of the exploiters. People can even be misled as to who their real enemy is by a propagandist who plays on their ignorance.

Racism or the 'Superiority Complex'

The problems of inter-group relations may be classified according to three types. One kind is political in motive. This inter-group tension is based on a struggle for power. Such rivalries have been frequent in international relations, and a modern example of them may be found in the long-standing hatred between France and Germany. Sometimes one country may contain two groups struggling against each other for political power. Much of the violence, discrimination, and prejudice that has divided the Serbs and Croats in Yugoslavia was of this nature.

A second class of inter-group tension arises from differences of religious belief. The history of the West was marked for many centuries by violence between Christians and Muslims and later between Catholics and Protestants. Part of the modern conflict between Fascism, Communism, and Democracy is caused by a difference in belief, although most of it is based on a struggle for political power. Belief differences between groups frequently involve the notion that non-believers are agents or advocates of sin, heresy, corruption, or some other form of evil. To persecute them is to do justice or perform a service for the Lord. Belief differences are especially associated with prejudice when one group has a strongly developed conviction that its own beliefs are superior to all others.

Whereas inter-group tensions based on the struggle for power or on differences of belief have existed since the beginning of recorded history, the third type—racism—seems to be largely a modern phenomenon. It was at least rare until its modern development less than two centuries ago as a perversion of early biological science, and it still has not spread much into cultures other than those of the West. When the natural historians of the eighteenth and early nineteenth centuries were classifying and describing species, they introduced the notion that men were to be classified into five races, which could be graded like species of animals into higher and lower. Scientific biologists soon corrected this early error by showing that mankind was of one origin and that racial differences were

later developments, so that no one race could be ranked higher than any other. Nevertheless, the concept of races was seized upon and elaborated into a whole new basis for inter-group antagonism which is now called racism.

Racism is a set of popular beliefs which includes the following elements:

The differences between groups—differences in body and in mind—are all due to hereditary biology, and nothing can change them.

A second part of this theory is that habits, attitudes, beliefs, behaviour and all the things we learn are determined for us before we are born.

All differences between a minority group and the majority group are thought to be signs of inferiority. If there should be biological crossing of the groups, the children will be more degenerate than either of the parent groups. Civilization—including family life, religion and morals—will disappear and men will become savage animals.

The Psychology of Prejudice

Thus far we have been considering prejudice in its rational aspects—as serving a certain purpose, or as a result of ignorance or as a kind of tradition which is learned. There is also an irrational function which it fulfils, for it appar-

ently satisfies a psychological need. This is a very important factor, for without it prejudice might die a natural death after a few generations, if people realized that they were dupes of a few persons who exploited prejudice or that they were blind followers of a harmful tradition.

One of the most important steps in understanding prejudice was taken when the psychologists developed the 'frustration-aggression' theory. In simpler language this is called the 'scapegoat' theory. It is based on a great deal of sound scientific knowledge. Studies of human behaviour have shown that some people are steadily prevented from doing the things they want to do and are consequently not happy. This is called 'frustration'. Then they are likely to strike at something or try to make somebody else unhappy. That is, they become 'aggressive'. When, as often happens, a person cannot hit back at the specific thing that makes him unhappy, he finds a substitute. Among the ancient Hebrews, there was a periodical ceremony of driving into the desert a goat 'burdened with the sins of Israel' to perish there. We still use the term 'scapegoat' to refer to an innocent substitute who gets punished

(Continued on page 7)

Who Is A True Socialist?

Socialism is a beautiful word and so far as I am aware, in socialism all the members of society are equal—none low, none high. In the individual body the head is not high because it is the top of the body, nor are the soles of the feet low because they touch the earth. Even as members of the individual body are equal, so are the members of society. This is socialism.

In it the prince and the peasant, the wealthy and the poor, the employer and the employee are all on the same level. In terms of religion, there is no duality in socialism. It is all unity. Looking at society all the world over

the one and the first zero will account for ten and every addition will account for ten times the previous number. If however, the beginner is a zero, in other words, no one makes the beginning, multiplicity of zeros will also produce zero value. Time and paper occupied in writing zeros will be so much waste.

This socialism is as pure as crystal. It therefore requires crystal-like means to achieve it. Impure means result in an impure end. Hence the prince and the peasant will not be equalized by cutting off the prince's head, nor can the process of cutting off equalize the employer and the em-

by MAHATMA GANDHI

ployed. One cannot reach truth by untruthfulness. Truthful conduct alone can reach truth. Are not non-violence and truth twins? The answer is an emphatic "no". Non-violence is embedded in truth and vice-versa. Hence has it been said that they are faces of the same coin.

Either is inseparable from the other. Read the coin either way. The spelling of words will be different. The value is the same. This blessed state is unattainable without perfect purity. Harbour impurity of mind or body and you have untruth and violence in you. Therefore, only truthful non-violent and pure-hearted socialists will be able to establish a socialistic society in India and the world. To my knowledge there is no country in the world which is purely socialistic. Without the means described above the existence of such a society is impossible.

Socialism begins with the first convert. If there is one such, you can add zeros to

Notes On Structural Changes In Cooperatives

(Continued from page 3)

These member committees, which operate at the shop level, are elected by the customers of the store—or the workshop or catering establishment. They are composed of five to ten persons. In 1965, more than 140,000 cooperators were working voluntarily in more than 24,000 committees.

Member committees have been given almost complete autonomy over certain aspects of trade. For example, they may decide that certain goods which do not conform to accepted quality standards should either be withdrawn or sold at lower prices. Also, they may authorise small expenditures for repair of shop equipment, or mediate in disputes between cooperative staff and customers. The committees are in close contact with cooperative officials and exercise an influence on such matters as supplies for stores and restaurants, shop hours, management and equipment of shops, and quality and working conditions in Spolem factories.

Current efforts to reinforce the committees in the face of cooperative concentration have centred particularly on their potentialities for protecting the interests of consumers by improving services to them and stimulating exchange of information between cooperatives, consumers and professional administrators. They are increasingly concerning

themselves with quality and assortment of goods, adaptation of shop hours to the needs of housewives, better information in the shops and better working conditions for staff. They are also playing an important role in the cultural and economic development of small towns where they have organised recreational facilities for women and children, courses on nutrition and dress-making, clubs, conferences and dramatic and artistic groups. They have also persuaded cooperative officials to install facilities for cheap hairdressing, maternity schools and creches, laundries, and sewing establishments, etc. They have even participated in the building of roads, social centres and parks.

Czechoslovakia

Basic changes in consumer cooperatives as a result of the transition to a new economic system were aptly described by Josef Podlipny, President of the Union of Consumer Cooperatives, in an article on *Changing Tasks of Consumer Cooperatives* in the *Czechoslovak Cooperator*, 1/1967. The following are excerpts from that article:

"The Sixth Congress of the Central Union of Consumer Cooperatives held in Prague in November 1966 was a milestone of exceptional importance in the history of the Czechoslovak consumer cooperative movement. It was held at the beginning of the transition of Czechoslovakia's en-

tire national economy from the old system of directive centralised planning, based largely on administrative management of enterprises, to a new system of management. Under the new system, the planned development of economy is linked up with the utilisation of the market mechanism, while the position of the customer in relation to that of the supplier is strengthened and the directive form of setting tasks to enterprises from economic centres is gradually being replaced by the utilisation of economic levers of management, such as prices, wages, material incentives, credit, rate of interest, etc. Individual enterprises become more independent economic units, as a result of which the earnings of their employees and the opportunities for a further expansion of the enterprises themselves will depend primarily on the quantity of the commodities produced and performances realised by them.

"The transition to the new economic system, of course, cannot be effected overnight; on the contrary, the new system will come into being as a result of a process lasting for several years. Nevertheless, the fact that this process has already begun in Czechoslovakia has enabled the consumer cooperative movement to work out a conception of its future development which will be marked by an even more important assertion of consumer cooperatives within the frame-

work of the socialist economy, on the basis of the prerequisites they have as large organisations of consumers.

"This conception is based on the principle of competition between different sectors in the production and circulation of goods...

"Although Czechoslovak consumer cooperatives will continue to expand their network of shops, restaurants and hotels in rural areas, they simultaneously open new shops and other establishments even in large towns, cities and residential areas with a high concentration of inhabitants, where they will also start building department stores and shopping centres. In towns and cities, where there are highly specialised networks of state-owned shops (while the extent of private trade is quite negligible in Czechoslovakia), consumer cooperatives will base their competitive trade primarily on general (universal) stores, i.e., in essence, grocery shops combined with the sale of the basic assortment of consumer goods (industrial products) of everyday use. Besides this, they are establishing shops which are most urgently needed by the urban population at present, such as shops selling various kinds of agricultural products, particularly fruit and vegetables. As far as catering is concerned, consumer cooperatives will focus their main attention on the construction of establishments serving tourism, in addition to which they will establish attractive restaurants and wine shops where traditional special local dishes and foods produced by cooperatives will be served.

"The principle of choice of suppliers will be put into effect by consumer cooperatives in the form of the most direct connection with production. This will involve the establishment of warehouses

by individual cooperative societies and the creation of a joint wholesale enterprise in the form of a voluntary organisation whose shareholders will be individual consumer cooperative societies, if they decide to affiliate. Such a voluntary wholesale society will serve the cooperatives in several respects: carry on wholesale trade with commodities which the cooperatives themselves can obtain from production either under difficult conditions or not at all; supply the cooperatives with information concerning the situation in the production, imports and supplies of goods; engage in actual production of various goods; assist cooperatives in introducing, organising and operating warehouses (which the cooperatives have not been doing as yet).

"The direct link-up with production will further be reflected in the fact that consumer cooperatives themselves will purchase a considerable proportion of the agricultural and daily produce of farming cooperatives on a much larger scale than hitherto and directly, i.e., without the mediation of wholesalers.

"Consumer cooperatives intend to improve the deliveries of goods to their network of retail shops; for this purpose, they will also expand their own food production. In this respect, the conception envisages for the nearest future predominantly production of a local character, aimed at rather laboriously manufactured but high-quality products and specialities. Consequently, these activities will mainly consist of the production of delicacies and confectionary, especially at places of lively tourist traffic. Other opportunities—as regards fruit and vegetable growing areas—open up in the spheres of canning and the production of soft drinks.

(To be continued)

Listening To The Ocean

In science fiction books the Earth is sometimes referred to as an undiscovered planet. Although it sounds paradoxical, it is nevertheless generally correct, even though the epoch of great geographical discoveries has ended long ago. As a matter of fact, the epoch of great geophysical discoveries is only making its first steps. I mean the penetration into the Earth's deep-lying interior, the study of the world ocean—this "aqua incognita" covering over two-thirds of the planet's surface.

It is therefore quite legitimate that mathematicians, physicists, chemists are taking an increasingly active part in the study of the planet. My scientific fate has followed the same line. An acoustic physicist, I was elected member of the USSR Academy of Sciences in the department of Oceanology. The thing is that, alongside with the work on the theory of wave propagation in non-homogeneous media, I have taken a great interest in a scientifically very promising field of research—ocean acoustics.

Fabulous Riches

Why is ocean acoustics so attractive? First of all, as everyone knows, the ocean is going to play an ever increasing role in man's life. It contains fabulous riches of mineral raw materials which we have only just started to explore. The ocean population is a colossal source of nutritive protein.

The ocean cannot be brought under control until we have studied it in every detail. Ac-

oustics furnishes the oceanologists with an extremely potent and, I would even say, unique tool for exploring the ocean bowels. The fact is that in the mass of water the sound waves alone can propagate over long distances. Neither radiowaves nor light waves penetrate through ocean water over more than a few hundred metres. True, the oceanic objects can be studied, so to speak, by touch, i.e. by procuring specimens of bottom rocks, by taking water samples and by trawling up all kind of life. However, these methods alone cannot bring much progress, being very laborious and slow.

Acoustic equipment makes it possible to explore fairly comprehensively from aboard a surface ship the ocean bottom relief, to search for ore deposits, to identify the accumulation of fish and plankton. In a word, acoustics enables vast ocean areas to be studied rapidly and thoroughly. How very sensitive the modern acoustic instruments are can be seen from the fact that they are capable in principle of discovering at the ocean depth of several kilometers a tiny air bubble and even determine its size.

In the near future the research stations at great depth, either automatic or manned, will be quite common. Their communication with the surface world, as I have just said, cannot be effected unless via acoustic channels. In fact, acoustics in ocean research is called upon to play about the same role as is now played by

A member of the USSR Academy of Sciences L. M. Brekhovskikh tells about his plans in oceanologic research.

radio communication in the study of outer space. But acoustics is not merely a unique communication means under oceanic conditions. Very important to science is the study of the ocean's proper noises. The many-voiced chorus of the ocean depths tells the scientist about various aspects of submarine life. It is up to us to interpret this information correctly.

Plans for the future? It is my intention without neglecting the ocean acoustics to do some work on the theory of the interaction of oceanic waves with the wave processes in the atmosphere. Some interesting results are to be expected here. Take for instance a phenomena which we have succeeded in explaining. Recorded in the atmosphere for quite a long time have been the inaudible infrasound waves. They were found to proceed from the stormy regions of the ocean. But the mechanism of their appearance was not clear. The "curious sounds in the atmosphere" an American scientist called them. As I see it, the infrasound waves are radiated into the atmosphere by the waves arising in a storm at the ocean surface. Knowing the nature of the "curious sounds", they may be used in the future for an early warning to ships about storms and hurricanes.

GANDHI IN JAFFNA

(Continued from page 4)

self in front of him. He patted me on my bald dome and blessed me. I removed myself reluctantly from his presence Musing on his infinite tenderness, unfathomable love, unruffled serenity, indomitable spirit, undaunted courage, absolute fearlessness and matchless HEROISM.

His passing away standing on the Prayer-platform with folded palms in worship, shot at His Heart by the dastardly assassin falling down to his REST with the Holy Name of RAM on his lips is the supreme sacrifice this Great Martyr for Truth offered for the freedom of India.

The Asian world, not merely India, went mourning. The *asti* or ashes were distributed to all parts of India, Ceylon and Malaya. My daughters and I went to pay our last respects to the memory of Bapuji when his ashes were placed in Rajaji Hall. Again when the ashes were brought to Jaffna it was my singular good luck, nay a blessing, to deputise for Mr. C. Ponnambalam the then Chairman of the Urban Council who was not in the best of health and to receive from Mr. G. G.

Ponnambalam, the M.P. for Jaffna the silver urn containing Bapuji's *asti* (ashes) to carry it with both my hands with all due reverence and place it in the illumined pedestal in the specially constructed dais in the centre of the Town Hall to the chanting of *Ragupathi Raghava Ram* by Gandhi devotees. The following day witnessed as it were a 12 mile long procession to Keerimalai before Jaffna's share of Gandhi ashes were immersed in the sacred waters of the sea facing literally Kanya Kumari.

Never before did Jaffna witness such a spontaneous exhibition of love and respect to a man living or dead as was shown by thousands of Jaffna's populace from the hour the car bearing the silver urn reached Pallai and wended its way along the Kandy Road making halts at important centres until the car reached the Town Hall and on the following day all along the K.K.S. Road until it reached the Keerimalai Sangamam. There was a mass of humanity all along the route showering flowers and chanting *Ragupathi Raghava Ram*. Jaffna thus paid her last respects to the apostle of *ahimsa* and Truth.

The Roots of Prejudice

(Continued from page 5)

for someone's troubles or anger.

Everyone uses a scapegoat. An occasional action, when we are stopped from doing something we want to do or become angry for some reason, is to kick a chair or other convenient object or throw something on the floor. Small children do this frequently. Little harm is done if the scapegoat is not a living creature, but sometimes a man will beat a dog or a child, not so much because of what the dog or child did as because the man is angry about something else. One who is reprimanded by his employer will sometimes come home and pick a fight with his wife. He cannot talk back to his employer so he vents his anger upon his wife. The dog, the child, and the wife are scapegoats, and they suffer because they are scapegoats.

Occasionally a whole group of people, perhaps a whole country, feels frustrated. Perhaps such people do not know what the trouble is, or perhaps they do know but there is nothing that can be done about it. They may feel frustrated by bad economic conditions, unemployment, low pay, as many Americans in the Southern States have been for a long time. Or they may feel frustrated by failure to become the leading nation of the world, as the Germans were after losing World War I. Nothing they do seems to bring prosperity or glory to their land, and so they take it out on a scapegoat. It is frequently a low grade politician who says 'Here is your scapegoat. It's the cause of your trouble. Kick it and you'll feel better'.

According to the theory we are considering, this is why there has been so much prejudice and violence against Negroes in the American South, and against Jews in Nazi Germany. Why do people learn prejudice and hold it so strongly that they do not wish to give it up? It is not because people naturally dislike any person who looks different, behaves differently, or speaks in a different manner from themselves. In fact, people pay attention to differences only when they have prejudice first. Then they hold themselves apart and despise or hate the differences of the other people.

It is not because prejudiced people have had an unpleasant experience with minority groups. Some have, and some have not. Those who have had unpleasant experiences with minority groups have also had unpleasant experiences with other people. They remember some unpleasant experiences because they are already prejudiced. In part, people have prejudice because they are frustrated and unhappy in a general way. Depression, unemployment, and low wages are among the main causes of frustration for a country as a whole, but there may be other causes. There are many things which cause fear and anxiety among large numbers of the people. When people do not understand the cause of their frustration, or feel that there is nothing they can do to stop it, they look for a scapegoat. Certain kinds of politicians gain popularity by naming the Negroes, the Jews or some other group as the scapegoat.

People are willing to use these groups as scapegoats because the groups have become symbols of other things they dislike. They cannot openly show their dislike of these other important things, since they would regard that as improper or foolish. Also, they like or admire the other thing at the same time as they dislike it. So they switch all the dislike over to the symbol—the minority group. Fear of imaginary dangers is an important part of prejudice. One of the reasons why prejudiced people dislike or hate minority groups is that they imagine all kinds of fearful things about them.

Prejudice is indeed a complex thing. There are background factors and immediate factors which account for its presence in any individual or group of people. This complexity makes it difficult to eliminate prejudice, as action taken against one root does not necessarily affect the other roots. A concerted programme which included all these activities—demonstrating the cost of prejudice, fighting stereotypes through information, denouncing racism, legislating against discrimination, preventing the transmission of prejudice to children, solving the great social problems on which prejudice feeds, developing healthier and saner personalities—would, in a generation or two, at least greatly reduce prejudice. The future is hopeful if even a small group of people in each country is organized to eradicate this most serious blight on all civilisation.

—WAY Forum

Good Progress

The Thenmaradchy MPCS Union has made good progress after the management was handed back to the elected Committee, stated Mr. S. K. Thiraviyanayagam, J.P.U.M. in his presidential address at the 24th annual general meeting of the Union.

Mr. Thiraviyanayagam recalled that the Union which was considered a model Union in the North, had faced severe losses in the last decade: due to mismanagement, the Committee was dissolved and a Board of Management appointed by the CCD.

He said that, judging from present trends, the Union would make further progress in the future. It had, with the help of the ACCD Jaffna East, purchased a new diesel lorry recently and it was hoped to put up a new building at a cost of Rs. 1½ lakhs.

Mr. V. Canagasabai, ACCD, Jaffna, East, expressed the hope that the next AGM, if not the Silver Jubilee celebrations, would be held in the Union's new building.

Messrs. T. Murugesu, H.Q.I. Audit and V. Balasundaram R.I. also spoke.

The following were re-elected: Messrs. S. K. Thiraviyanayagam (President), S. Sithamparapillai (Vice-President) A. Arunachalam (Secretary). Messrs. S. Vallipuram, M. Velupillai, K. Mylvaganam, S. Kandasamy, Kathirgamar Mailvaganam and S. Arumugam were elected Committee members.

London Newsletter

(Continued from page 2)

The Chairman of the Committee Sir John Wolfenden argues that in this situation it is impossible and unnecessary to attempt to plan precisely for a particular input and output based on manpower needs for every field of university study.

In arts and social science no significant attempt has been made to match demand to output, and it may never be useful or possible to do so.

It recognises that the state of demand for particular types of specialist output must be closely watched but points out that apart from specialist fields of science and technology "no serious problems of employment for graduates generally have emerged".

Under the period of review, student numbers increased from 113,143 to 184,799—an increase of 63 percent.

Numbers of staff rose by 65 percent—from 14,276 to 23,609. And the overall ratio of full-time staff to full-time students dropped from 1:7.9 to 1:7.8.

In the same five years, total recurrent expenditure rose from £74,600,000 to £188,900,000, the academic salary bill rose from £26,700,000 to £66,600,000. The cost of the student place rose from £307 to £400.

It is to be noted that during the period covered by the Report, the University Grants Committee was made accountable to Parliament. The Committee looks with one face toward the Government and with the other to the Universities preserving a balance between 'uncontrolled exuberance and repressive direction'. It confesses that, "We are now incapably involved in making positive judgements, an activity which goes beyond the capacity of a buffer or a shock absorber".

Develop a Mass Base, Urges Narayan

Inaugurating a District Women's Guild at the Jaffna Town Hall, Shri Jayaprakash Narayan warned against its functioning as a middle-class organization. He pointed out that in India the Women's Movement had not been the success it was made out to be because it had been confined to the upper middle-class. "Go out to the masses," Narayan urged. "Only if you touch the masses, can your Movement really succeed," he stressed. He wanted the Movement to be both broad-based and linked with an all-island organisation. He advised them not to think of grandiose projects but have instead as their immediate objective the making of better homes: this was something within the reach of all. Referring to the dowry problem, he observed "This is not something peculiar to Jaffna. Only a national awakening can eradicate such practices."

Mrs. R. R. Navaratnam who presided, remarked that in addition to the other *danams* the women of Jaffna were giving, they had also to give *dowry danam*: mothers were unable to get their daughters married well unless they could give a dowry of a lakh or more.

Mrs. L. Saravanamuthu, the Secretary, outlined the scope of the proposed activities.

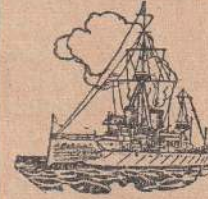
For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.



- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

Eravurpattu M.P.C.S. Union Ltd., Chenkaladi

We are:—Agents of Ceylon Nutritional Foods Ltd.

„ „ Ceylon Petroleum Corporation.

„ „ People's Bank in Pawn Broking.

Transport Agents of Commissioner of Agrarian Services.

Paddy Purchasing Agents of Commissioner of Agrarian Services in Eravurpattu.

Owners of Rice Mill and milling rice for Government.

Wholesale and retail dealers in Consumer goods, textiles, cement, agro chemicals, agricultural implements etc.

Phone 28 Eravur.

INVEST your SAVINGS in—

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is 1½%, 2½% and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

(1) Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits from 1-5-67. Arrangements can be made to withdraw funds from this account daily.

(2) From 1-11-1967, in the case of Institutions, the rate of interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.

(3) For Cooperative Societies, from 1-11-1967, the rate of interest payable will be 4½%.

SECURITY DEPOSITS

From 1-11-1967, the rate of interest payable on Security Deposits of Societies will be 3½%.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The rate of interest charged is 10% and Repayment by Instalments is allowed.

Branches:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—Vali East (Averangal).

Head Office:

59, MAIN STREET, JAFFNA.

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarees, Verties, Shawls, Table Cloth, Bed Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases, Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

Jaffna Co-operative Textile Societies Union,

10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

MATHIBALASINGHAM MEMORIAL BUILDING FUND

TARGET—ONE LAKH

Rs. cts.

Total Amount Subscribed as on 12-1-69	11,076-00
As Per Particulars Received by Treasurer :—	4,584-00
Total amount received by Treasurer up to 12-1-69	3,032-00
Balance B/F as on 12-12-68	500-00
Paloly MPCs Union	25-00
S. Stanislaus	10-00
P. Sarvananthan	10-00
K. V. Samy	10-00
Maruthankerny Vathirayan MPCs	25-00
Karanavai South MPCs	5-00
Polikandy Coast MPCs	10-00
Palanithy MPCs, Valvetty	10-00
Imayanan N.W. MPCs	10-00
Murugamoorthy Coop Stores, Karanavai	10-00
Mandan MPCs	50-00
Navundil MPCs	11-00
K. Sinnarajah	10-00
C. Pathmanathan	10-00
S. Kanagasabapathy	10-00
S. Sivasubramaniam	5-00
S. Thuraijah	5-00
P. Balasubramaniam	5-00
M. Mahesan	10-00
K. Saravanamuthu	10-00
Thiruvai Aru Educated Youth Scheme	10-00
N. Velumylym	10-00
M. Thambirajah	10-00
P. A. G. Thirurajah	25-00
N. K. Shanmugarajah	25-00
A. J. Canagaratna	10-00
S. Ganeshan	10-00
M. A. Prakasarajah	5-00
K. Nadesan	3-00
A. K. Sivasambu	3-00
E. Kanapathipillai	10-00
Kathir Thanikasalam	5-00
E. Ragunathan	5-00
V. Jesudason	5-00
V. Manickavasagam	2-00
S. K. Swaminathan	2-00
V. Thevarajah	2-00
A. Mahesuran	2-00
P. Sittampalam	5-00
K. Gnanapandithan	2-00
T. Ganeshan	2-00
V. Tharmarajah	5-00
K. Saraswathi	5-00
K. Oppilamany	30-00
P. Selvaratnam	10-00
K. S. Ponnuthurai	75-00
Total instalments received from 13-12-68 to 12-1-69	520-00
Suspense Account	75-00
	4,584-00

This amount has been credited to the Savings Account No. 837 in the Jaffna Cooperative Provincial Bank.

Correction:—In the Accounts published in the issue of 15-12-68, it was inadvertently reported that Sri Murugan MPCs (Alvai) contributed Rs. 25-00. It should read as Sri Murugan MPCs, Karanavai. The error is regretted.

Donations may be sent to the

"Hony. Treasurer,

Mathibalasingham Memorial Building Fund",

111/9, Beach Road,
Jaffna.

K. Paramothayan,
(Hony. Treasurer)
12-1-69

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,
Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries,
Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

SOUTH YALPANAM MPCs UNION LTD., KILINOCHCHI.

Phone: 8.

T'gram: "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and
Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon
Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand
Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

Coop Commission Begins Public Sittings

'A Disturbing Situation'

Out of the 22,000 employees in the Cooperative Movement, a staggering figure of 92 per cent earn less than Rs. 200/- a month (all inclusive), while almost half—47 per cent—earn an all inclusive salary of less than Rs. 100/- a month: this is a disturbing situation, remarked Dr. A. F. Laidlaw, Chairman of the Cooperative Commission, at the Public Sittings held at the Commission's Office in Colombo.

He made this observation when a team of officials of the Cooperative Department, headed by Mr. W. Pathirana, CCD & RCS, gave evidence before the Commission.

Mr. Pathirana explained that some of these employees were part-time employees and the societies were small and economically weak. If these small units were integrated, then this situation would disappear, he pointed out.

Referring to the departmental circular which stipulated that preference should be given to local applicants, Dr. Laidlaw remarked that the local applicant would be the last man he would want to have. "It's like the hen and the egg," he said. "If the salary is low, only the local man will take it." This situation must be corrected. Since local persons will get easily entangled in politics, its preferable to have a competent man from outside, he said.

Not Masters Even In Their Own Domain

When, in answer to a question, Mr. Pathirana replied that departmental approval of appointments was necessary to prevent the wrong type of persons from being appointed, Dr. Laidlaw observed "As long as the Department retains this power, how can Committees feel that they are masters in their own domain? Why not give full powers to Committees to appoint their Managers and Secretaries? The Department can step in if they are found incompetent later." Dr. Laidlaw drew a parallel with a child learning to walk. "If you don't give the child a chance to stand up and walk and even fall, then it'll never walk. Similarly with Committees. The Department tells them in one breath "You are elected and should be in charge." In another breath, it says "You can't be trusted, so we're going to direct

Private Trade Also Asking for More

Private traders, numbering 5000, are also clamouring for increased textile quotas, states the Minister for State, Mr. J. R. Jayawardene, in reply to the Cooperative Federation's request for increased textile allocations to the Cooperative Unions.

The Minister points out that, due to various factors, the imports of textiles have been reduced. He adds that only about 25% of the Unions buy the entire quota of local textiles when available, and only about 90% of Cooperative Unions and Societies deal in textiles.

attached to it, is dangerous. "It's like going through the motions without getting anywhere." But Ceylon could not be blamed for lack of research: the concept of research was something new and even in advanced countries, it was only in recent years that it had caught on.

When the People's Bank delegation gave evidence, Dr. Laidlaw inquired from the General Manager, Mr. D.W. Kannangara, whether there was a feeling in some quarters that the People's Bank is not quite as close to them as Cooperative Banks. Mr. Kannangara replied that the gap had been narrowed to a large extent. The Bank had tried to win the confidence of cooperative institutions by giving them assistance and technical know-how. The Rural Bank Scheme and the extended rural credit scheme had gone a long way to narrow the gap between the People's Bank and cooperatives.

Mr. Kannangara said that they were thinking of opening up more rural banks: their target was 100 rural banks a year but they had not been able to achieve it. Dr. Laidlaw remarked that evidence had been placed before them that there were too many cooperatives in Ceylon and that the Movement would gain in efficiency if the number were reduced: if that were so, the People Bank's target was too ambitious.

Mr. Kannangara stressed that the opening up of rural banks had led to an increase in rural sector savings.

you." When all powers are taken away from the Committee it naturally turns to management, for want of something to do."

Pointing out that it was a matter of concern if cooperative employees are not as secure as their counterparts in other sectors, Dr. Laidlaw added that only by providing benefits like pensions, group insurance etc, could good men be attracted. In Canada, for example, an executive in the cooperative sector would earn 2 or 3 times as much as a Government servant.

Developing Managerial Resources

When the discussion turned to the setting up of an Institute of Cooperative Management, as suggested by Mr. Pathirana, Dr. Laidlaw remarked that he would like to see something of the sort to develop managerial resources. "But why", he asked, "set it up apart from Polgolla? Shouldn't it be under the same roof and direction?" Otherwise, he said, it'll be another empire. The Movement in Ceylon was fragmented, cut up this way and that, he remarked. What is needed is integration and synchronisation, he stressed.

Dr. Laidlaw pointed out that carrying out training without a research section

Public Sittings of the Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon

The Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon will hold public sittings according to the schedule given below, to hear the evidence of persons invited to appear before it:—

Date and Time	Location
January 3rd to 9th —9-30 a.m.	Commission's Office, C. 82, Gregory's Avenue, Colombo 7.
January 13th & 15th—9-30 a.m.	Cooperative Education Centre, Pettigalawatte, Galle.
January 20th & 22nd—9-30 a.m.	Town Hall, Kurunegala.
January 29th —9-30 a.m.	Town Hall, Batticaloa.
February 5th —9-30 a.m.	Town Hall, A'pura.
February 7th —9-30 a.m.	The Cooperative Cinema, Hingurakkoda.
February 11th, 13th and 14th —9-30 a.m.	Veerasingham Hall, Jaffna.
March 1st —9-30 a.m.	Town Hall, Ratnapura.
March 13th, 15th and 17th —9-30 a.m.	Multi-purpose Union Hall, Kandy.
March 28th —9-30 a.m.	Town Hall, Bandarawela.
April 7th —9-30 a.m.	Town Hall, Trincomalee.

T. D. L. Peiris,
Secretary.

Office of the Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon,

No. C. 82, Gregory's Avenue,
Colombo 7.

27-12-68.

மகாத்மா காந்தியடிகள் ஒருவரே இந்தியாவை உண்மையில் உணர்ந்து அறிந்து கொண்டவர். நேரு அப்படிக்கண்டு கொள்ளவில்லை.

இவ்வாறு அகில இந்திய சர்வோதய இயக்கத்தலைவர் திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் யாழ்ப்பாண மக்களால் அளிக்கப்பட்ட பகிரங்க வரவேற்பில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்திற்கு திரு. S. ஹண்டி பேரின்பநாயகம் தலைமை வகித்தார்.

திரு. நாராயண் தொடர்ந்து பேசுகையில், இந்தியா சுதந்திரமடைந்ததும் மகாத்மா காந்தியடிகள் அதன்வெற்றிக்களிப்பில் கலந்துகொள்ளவில்லை, தனது தொண்டு அத்துடன் முடிந்துவிட்டது என்று கருதவில்லை. இனிமேல்தான் தனது பெரிய தொண்டு இருக்கிறது எனத் திட்டம் தீட்டினார். அரசியல் சுதந்திரம் மட்டும் போதாது. பொருளாதார சுதந்திரம், சமூகவிடுதலை, தார்மிக விடுதலை முதலியவற்றைப் பெறவேண்டும் என்று கருதினார். அந்நிய ஆதிக்கத்துடன் போராடிச் சுதந்திரத்தைப் பெற்ற தமது கட்சி, இனிமேல் அரசியற் கட்சியாக இல்லாது உலக சேவா சங்கமாகச் சேவை புரிய வேண்டும் என விரும்பினார். அதற்குப் பல தொண்டர்களைப் பயன்படுத்த நல்லதொரு திட்டத்தைத் தீட்டியிருந்தார். தனது தொண்டர்களில் ஒருபிரிவினர் மக்களிடம் சென்று அவர்களது வாழ்க்கையைப் புனிதப்படுத்தவும், அவர்களின் தேவைகளைச் செய்து கொடுக்கவும், அவர்களைச் சுதந்திரமாக வாழ வழிகாட்டவும், அவர் தனது திட்டத்தில் வகுத்திருந்தார். ஆனால், இத்திட்டத்தைத் தீட்டிய மறுநாள் அவர் இவ்வுலகைப் பிரிந்துவிட்டார். அவருடன் அவருடைய திட்டங்களும் மறைந்துவிட்டன. அவருடைய திட்டங்களை அவரின் அரசியல் வாரிசான நேரு கூடச் செயற்படுத்தவில்லை என்றார்.

மேலும் அவர் பேசுகையில், காந்திஜி வகுத்த புரட்சி இருவகைப்படும். ஒன்று ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் மனத்தையும் மாற்றும் அகப் புரட்சி, மற்றது அப்புரட்சி மூலம் சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்கும் புறப் புரட்சி. காந்திஜி தான் செய்த விடுதலைப் புரட்சிக்குத்

தலைமை வகித்தார். ஆனால், வெற்றிகிடைத்ததும் தலைமை வகித்து அதிகாரம் செலுத்த மறுத்துவிட்டார். உலகசேவா சங்கம் அமைப்பதே அவரது திட்டமாயிருந்தது. காந்திஜி தன் பணியை விட்ட இடத்திலிருந்து விடுபடவே 1952-ம் ஆண்டு பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலத்தைத் தானமாகப் பெற்றுப் பகிர்ந்தளிப்பது இவர்களது சேவை. நேரு சட்டத்தால் தான் இதைச் செய்ய முடியும் என்று சட்டம் இயற்றினார். ஆனால், சட்டத்தால் பெற்றதைவிட விடுபட அவர்கள் தானமாக அதிக நிலத்தைப் பெற்று வெற்றி கண்டார். இன்றும் கண்டு வருகிறார் என மேலும் திரு. நாராயண் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

தலைமை வகித்த திரு. ஹண்டி பேரின்பநாயகம் கூறியதாவது: "குடியாட்சி என்பதற்கு ஆபிரகாம் லிங்கன் தந்த வரைவிலக்கணம் உங்களுக்குத் தெரியும். மக்களை மக்களாக்காமல் மக்கள் ஆள்வதே குடியாட்சி. இதிலே காணும் மக்களை ஆள்வதென்பது எப்போதும் நடந்திருக்கின்றது. தொடக்கத்திலே வல்லமை குறைந்தவர்களை யாரோ தடியடி மீண்டார் பயமுறுத்தி ஆண்டிருப்பார். அதன் பின்னர் யாருக்கும் கட்டுப்பாடாக சிறு குழுக்கள் ஆட்சி செலுத்தியிருக்கும். இன்றுள்ள குடியாட்சியில் மக்கள் நாலாண்டுக்கோ ஐந்தாண்டுக்கோ ஒரு முறை யாரையோ தெரிந்துவிட்டு அடுத்த தேர்தல் வரையும் கைகட்டிக்காத்திருக்க வேண்டும். மக்களுக்காக நடக்கும் ஆட்சி சமூக நோக்கு முறையுள்ள நாடுகளிலும் [Socialism] பொது நலமுறை [Welfare

State] உள்ள நாடுகளிலும் ஓரளவில் உண்டு. ஏம் நாட்டிலுள்ள இலவசக் கல்வி, இலவச வைத்தியம், தேசியமயமாய் அமைந்த போக்கு வரத்து அமைப்பு, ஒரு கொத்தரிசி போன்றவை இதைச் சார்ந்தவை. மக்களை மக்கள் தாமே ஆளும் முறை இன்றெங்கேயுமில்லை, பல்கலைக் கழக மாணவர் நடத்திய கிளர்ச்சிகள் இதைச் சுருத்திக்கொண்டே நிகழ்ந்திருக்கக்கூடும். மக்கள் மக்களுக்காக ஆள்வதும் சர்வோதயம் என்பதற்கு யாவருக்கும் விடிவு காணல் என்பதே பொருள். அதாவது தனியாட்களின் தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் நோக்கங்களையும் அறிந்து அவையை முடிந்த மட்டில் தீர்க்கும் சமூகமே சர்வோதயச் சமூகம். தொழிற் புரட்சியின் விளைவாக அதன் போக்கைத் தழுவுஞ் சமூகங்களிலும் அதன் குறைபாடுகள் தெளிவாகின்றன வென்பது நான் முன்பு கூறியவற்றைப் புலப்படும்; இன்றிருக்கும் சமூக அமைப்பால் இலாபமடையும் பேர்வழிகள் அதை மாற்ற உடன்படுவார்களா, தனியாட்களின் குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பது அவ்வளவு முக்கியமான ஒன்றென்று அவர்கள் ஏற்பார்களா அப்படி அவர்கள் ஏற்காது போனால் அவர்கள் ஆதிக்கத்தை எப்படி அகற்றலாம்? சர்வோதய முறையை ஆதரிப்போரும் அதைத் தேவைப்படுவோரும் ஏழைகள், செல்வாக்கற்றவர்கள், தொகையற்ற குறைந்தவர்கள். இவர்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பலாத்காரம் உதவாது. பாலம் விதை நட்பாற் கரைக்கொடி மூளையாது. அங்ஙனம் பலாத்காரத்திலிருந்து சமூக ஒற்றுமை தோன்றது; மேலும், சர்வோதயக் கொள்கையை எதிர்ப்போரிடம் தான் பலாத்காரத்துக்கு வேண்டிய ஆளணியுண்டு, படைப்பலம், பணம் சனத்தொகை எல்லாம் அவர்களிடமேயுண்டு.

சர்வோதயத்திற்கு வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்து அதன் மூலக்கூறுகளைத் தருவி ஆராய்ந்துள்ள நீங்கள் இன்றுள்ள சூழலிற் சர்வோதயச் சமூகத்தை எப்படி உருவாக்கலாமென்று காட்டுவீர்களென்றால் எமக்குப் பெரிதும் பயன்படும். இன்றுள்ள பொறித் தொழில் முறையையும் அதன் விளைவுகளையும் அகற்றலாமா? பெருந்திரளான மக்கள் வாழும் சமூகங்களிலே நற்பயனைத் தரும் முறையில் மக்கள் தம்மையாண்டு தம் தேவைகளைத் தீர்க்கும் ஆட்சி முறையொன்றை உண்மையில் எப்படி நிறுவலாம்?

திருக்குடும்ப கன்னியர் மடப் பண்டசாலை

திருக்குடும்ப கன்னியர் மடக் கூட்டுறவுப் பண்டசாலையின் 21 வது பொதுக்கூட்டம் வண. தாயார் யூலாலி அவர்கள், தலைமையில் அண்மையில் நடைபெற்றது. கூட்டத்திற்கு காரியதரிசி சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் சங்கம் ரூ. 1111/35 நிகரலாபப் பணமாக அடைந்துள்ள தெனவும், மாணவர்களுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் துணிகளின் யாவற்றையும் நிதரண விவையில் கொடுத்து உதவி செய்வதாகவும் தெரிவித்தார்.

காந்தி ஆய்வு நிலையம்

அண்மையில் ஸ்ரீ ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்தபோது காந்தி ஆய்வு நிலையத்தினைத் தொடக்கி வைத்தமை வடபகுதியின் அறிவுத்துறைக்கு ஊட்டமளித்துள்ளது. 41 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மகாத்மாஜி இங்கு தரிசனமளித்தார். இன்று அவர் பெயரால் ஒரு ஆய்வு நிலையத்தினை நிறுவியிருப்பது மகாத்மா காந்தியின் இலட்சியக் கனவுகளை இங்கு நனவாக்க முடியும் என்பதற்கு உத்தரவாதமாகும்.

நாம் சுதந்திரம் பெற்று 20 ஆண்டுகள் கழிந்தும் இன்னும் நாம் மேற்கத்திய உருப்படிவங்களையே பின்பற்றுகின்றோம். எமது அரசியலமைப்பு பிரித்தானியாவிலே தயாரிக்கப்பட்டதென்றால் 400 ஆண்டுகளாக எமது வரலாறே ஐரோப்பாவில் உருவாக்கப்பட்டதாகும். எமது சிந்தனைகளே அன்னியரிடமிருந்து கடன்பெற்றவையாக இருக்கையில் அகரீதியாக நாம் இன்னும் விடுதலை பெறவில்லை என்பது வெளிப்படையானது. எமது சுயஆட்சி என்பது 5 வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை வாக்களிப்பதுடன் அடங்கிவிடுகின்றது. நாம் குடியேற்ற நாடாய் இருந்தபோதில் நிலவிய ஆட்சியமைப்பே இன்றும் நிலவுகின்றது. இதனொன்று ஆட்சி அதிகாரம் முழுவதும் இன்றும் மத்திய ஆட்சிப்பீடத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிலரிடம் சிக்கித்தவிக்கிறது. வீடயம் அறிந்த தனியாட்களுடனும், குழுக்களுடனும் கலந்தாலோசிக்கும் வழக்கம் படிப்படியாக இன்று அருகி வருவது எவ்வளவு வேடிக்கையாய் இருக்கின்றது.

கல்வி நிலையும் உறுதியளிப்பதாய் இல்லை. எழுத்து வாசனைத் தேர்ச்சியிலே இலங்கை ஆசிரியர்களுடத்திலே முன்னுறுவது அல்லது நான்காவது இடத்தினை வகிக்கலாம். ஆனால் பெரும்பாலும் தினசரிச் செய்தித்தாள்களே வாசிக்கப்படும் பொழுது நவீன நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் மிகச் சலவே வெளியிடப்படும் பொழுதும் இவ்வெழுத்து வாசனையால் நமக்கு ஏது பயன்? அறிவுத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் எமது நாடு வரட்சியுற்றிருக்கலாம் போது ஒருசில பல்கலைக்கழகங்களால் யாது பயன்? பெரும்பாலான மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தைக் கல்வி நிலையமாகக் கருதாது வேலையைப் பெற்றுத் தரக்கூடிய ஒரு கருவியாகவே எண்ணுகின்றனர். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களும், ஆய்வறிஞரும் எமது கல்வித் திட்டங்களின் குறிக்கோள்களைப்பற்றியோ, எமது நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பில் கூட்டுறவு இயக்கம் வகிக்கவேண்டிய இடத்தைப் பற்றியோ, உலக அமைதியைப்பற்றியோ சிந்தப்பதுமில்லை, எமது நாட்டவரைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதும்மில்லை. ஓரட்டேகா என்னும் ஸ்பானிய அறிஞர் தனது நாட்டுப் பத்திரிகையாளர்களைப்பற்றிக் கூறியது இவர்களுக்கும் பொருந்தும்: இவர்கள் போலி ஆய்வறிஞர்; உண்மையான ஆன்மீகத்தை இவர்கள் அடியோடு வெறுப்பவர். இவர்களில் சிலர் மத்தியகால இலங்கையின் பற்றுக்களுக்கும், நவீன மேற்கத்திய போக்குகளுக்கும்மிடையே செய்வதறியாது திணறுகின்றனர்.

மாபெரும் மாற்றங்கள் நிகழும் காலத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம். கடந்த இருபத்தையாயிரம் ஆண்டுகளிலும் பார்க்க அடுத்த 20 ஆண்டுகளிலே மனிதன் தனது எண்ணப் போக்குகளைக் கூடுதலாக மாற்ற வேண்டும் என பேராசிரியர் போல்டிண் கூறியமை ஈண்டுநோக்கற்பாலது. இலங்கையிலும் மாற்றங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டே யிருக்கின்றன. ஆதலால் எமது சிந்தனைப் போக்குகளை நாம் அடியோடு மாற்ற வேண்டியது இன்றியமையாதது. இத்துறையில் காந்தி, விடுபாடு, ஜெயப்பிரகாஷ் போன்றவர்கள் எமக்கு வழிகாட்ட வல்லவர்கள். ஜெயப்பிரகாஷ் சமூக உடைமைவாதியாய் இருப்பதுடன் ஆசியக் கோட்பாடுகளிலும் பற்றுடையவர். ஆதலாற்றான், ஜெயப்பிரகாஷைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், அவரது சிந்தனைகளிலே ஏனையவர்களிலும் பார்க்கக் கூடுதலான இந்தியச் சாயல் படிந்திருக்கிறதென கைவினட் கூறினார்.

ஜெயப்பிரகாஷ் யாழ்ப்பாணத்தில் தொடங்கி வைத்துள்ள காந்தி ஆய்வு நிலையம் ஆராய்ச்சிகளை நடாத்துவதுடன், சொற்பொழிவுகளையும், கருத்தரங்குகளையும் நிகழ்த்தி, பிரசுரங்களையும் வெளியிடும். இதன்மூலம் குடியாட்சியுடன் இரண்டறக் கலந்திருக்கும் கலந்துரையாடலை அன்றாட ஊக்குவித்திருக்கின்றார் என்பது திண்ணம்.

மகாத்மா காந்தி நூற்றாண்டு விழா யாழ்ப்பாண மாவட்டக் குழு ஐந்து விதமான தானங்களுக்கும் ஒரு வேண்டுகோள்

ஸ்ரீஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் ஜீவதானம் அளித்துள்ள ஒருவர். விடுபாஜி வேண்டும் தானங்களில் மகச் சிறந்தது ஜீவதானம். திரு. இராமச்சந்திரரெட்டியும், அவருடைய சகோதரர்களும் தங்களுக்கு ந்த 600 ஏக்கர் நிலத்தில் 100 ஏக்கரை தமது கிராமத்தில் காணியில்லாதிருந்த ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்தபோது விடுபாஜி அதைத் தனக்குக் கடவுள் காட்டிய ஒரு வழியாகக் கருதிப் பூமிதான இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். ஐந்து பிள்ளைகளும், காணிப்பூமியும், வேறு வருமானங்களும் உள்ள பெற்றோருக்கு அவர், அவர்களிடமுள்ளதில் ஆறில் ஒரு பங்கை ஆறுவது பிள்ளைக்குக் கொடுப்பதாக நினைத்துப் பெற்றார் இல்லாத அல்லது தேவை யுள்ள ஒருவருக்கு வழங்கும் புடி வேண்டுகோள் விடுத்தார்: 50 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் பூமி தானமாகவும், 80,000 கிராமங்கள் கிராம தானமாகவும் வழங்கப்பட்டமை சரித்திரம் என்றும் கண்டறியாத நிலப் புரட்சியாகும். அது ஒரு சமூகப் புரட்சியிலும் பார்க்கப் பெரியது. அது கொடுப்பவர்களுக்கும், பெறுபவர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் ஒரு மனிதப் புரட்சியாகும். காந்தியின் நூற்றாண்டுவிழாக்

கொண்டாட்ட காலத்தில் காந்தியின் மிகப்பெரிய சீடராகிய ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் நம் நாட்டில் அடிவைத்தது எங்களிடம் உள்ளதை இல்லாதவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் உண்மைத் தர்மத்தை நாம் உணர வழிகாட்டியாய் இருக்கட்டும். தானங்கள் ஐந்துவகைப்படும். அவைகள் வழங்கப்படுவது ஒருவரின் வாழ்க்கை நிலையைப் பொறுத்தது. காணிப்பூமி இல்லாதவர்களுக்கு அல்லது ஒரு பொதுஜன விஷயத்திற்கு வழங்கப்படுவது பூமிதானமாகும். வியாபாரிகள் அல்லது வேறு உத்தியோகங்களில் உள்ளவர்கள் தங்களிடம் உள்ள வருமானத்தில் ஒருபகுதியை ஒரு பொதுஜன நிதிக்கு அல்லது சேவைக்கு அளிப்பதுதான் சம்பத்தானம். சேவைசெய்யும். குழுவினர்க்குக் கருவிகள் வழங்குதல் சாதனதானமாகும். பொதுஜன கைங்கரியங்களுக்கு உடல் உதவியளிப்பது சிரமதானமாகும். இளைஞர் சமாதானப் படை இதற்கு ஓர் உதாரணம் இதில் எவரும் ஈடுபடலாம். ஒரு பிடி அரிசி அல்லது ஒரு நாணயம் வழங்குவது சர்வோதய பாத்திரம். இப்பாத்திரம் நகரிலும் கிராமத்திலும் இருக்கும் ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் இருக்கவேண்டும்.

பலி

நாட்டில் நீதி, நேர்மை, அமைதி, ஒழுங்கு முதலியன நிலவுவதற்காக சேவை யாற்ற அரசால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் தான் பொலீஸ் உத்தியோகத்தர்கள். இவர்கள் நாட்டின் பாதுகாவலர்கள், நீதியின்காவலர்கள், நாட்டின் தொண்டர்கள். எனவே, இவர்களின் சேவையிலும் தியாகம் முதலிய உயர்ந்த பண்புகள் இருக்கின்றன என்று இங்கு எழுதுவதைப் படித்துச் சிலர் பிரமிக்கலாம். பொலீஸ் உத்தியோகத்தர் என்றால் சிலருக்கு அர்த்தமற்ற ஒரு பயம், நீதியின் காவலர் நாட்டின் காவலர், மக்களின் நண்பர், தெரிண்டர் என்று மிக்கத் தக்கவர்களை பெரும்பாலான மக்கள் அத்தகைய மனப்பான்மையுடன் நோக்குகிறார்கள். மக்களுக்கு அவ்வப்போது நேரும் ஆபத்துக்களையும் தன் உத்தியோகத்திற்கு மதிப்பளித்து சேவை மனப்பான்மையுடன் கண்ணியமாக உதவுவது பொலீஸ் உத்தியோகத்தரின் கடமை. எனவே, சமுதாயத்தை நல்ல பாதையில் இட்டுச் செல்வர்களாகவும் அநீதியை நீர்பின் கண்களின் முன்பே நிறுத்துபவர்களாகவும் விளங்கும் இவ்வத்தியோகத்தர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எந்தெந்த தொடர்பு இடத்தில் வேண்டும்?

நாட்டில் நீதி நெறி பிறழாமல் சேவையாற்றுவதற்கு அவர்கள் உத்தியோகத்தர்கள் என்றும் மக்களின் சேவை செய்து கொடுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எந்தெந்த தொடர்பு இடத்தில் வேண்டும்?

நாட்டில் நீதி நெறி பிறழாமல் சேவையாற்றுவதற்கு அவர்கள் உத்தியோகத்தர்கள் என்றும் மக்களின் சேவை செய்து கொடுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எந்தெந்த தொடர்பு இடத்தில் வேண்டும்?

நாட்டில் நீதி நெறி பிறழாமல் சேவையாற்றுவதற்கு அவர்கள் உத்தியோகத்தர்கள் என்றும் மக்களின் சேவை செய்து கொடுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எந்தெந்த தொடர்பு இடத்தில் வேண்டும்?

நாட்டில் நீதி நெறி பிறழாமல் சேவையாற்றுவதற்கு அவர்கள் உத்தியோகத்தர்கள் என்றும் மக்களின் சேவை செய்து கொடுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எந்தெந்த தொடர்பு இடத்தில் வேண்டும்?

நாட்டில் நீதி நெறி பிறழாமல் சேவையாற்றுவதற்கு அவர்கள் உத்தியோகத்தர்கள் என்றும் மக்களின் சேவை செய்து கொடுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எந்தெந்த தொடர்பு இடத்தில் வேண்டும்?

நாட்டில் நீதி நெறி பிறழாமல் சேவையாற்றுவதற்கு அவர்கள் உத்தியோகத்தர்கள் என்றும் மக்களின் சேவை செய்து கொடுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எந்தெந்த தொடர்பு இடத்தில் வேண்டும்?

நாட்டில் நீதி நெறி பிறழாமல் சேவையாற்றுவதற்கு அவர்கள் உத்தியோகத்தர்கள் என்றும் மக்களின் சேவை செய்து கொடுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எந்தெந்த தொடர்பு இடத்தில் வேண்டும்?

உலகில் நன்மை பயக்கும் தத்துவம் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையை இன்றைய இளைஞர்கள் இழந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது? அவர்களிடையே இந்த நம்பிக்கையை உண்டாக்குவது எவ்வாறு? உலகம் நன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நன்மையால் தூண்டப்படுவது. நன்மையென்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேயே அது இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையை நமது இளைஞர்கள் இழக்கிறார்கள் எனில் அது அவர்கள் குறையில்லாத நான் என்னுமாகிறேன். நாம் எங்கு நோக்கினும் தீமையானவற்றையே காண்கிறோம். பின்னரும் நன்மையான சக்திதான் உலகில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் அது விஞ்ஞானத்திற்குப் பொருத்தமானதாக இல்லை.

இக்கேள்வி இன்றைய இளைஞர்களிடம் தான் எழுகிறது என்பதில்லை. மிகப் பழங்காலந்தொட்டே இக்கேள்வி எழுந்து வந்துள்ளது. உலகில் நன்மை பயக்கும் சக்தி இருக்கிறது எனில் தீமையின் தத்துவத்தில் சக்தி முழுவதும் அதிகாரம் முழுவதும் ஏன் போய்ச் சேருகிறது. இன்று நிசுழ்பவை யாவும் நியாய அடிப்படையில் தான் நிகழ்கின்றனவா?

இன்றும் படைப்பில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. முன்னீக்காட்டிலும் குறைவாக இருக்கிறதா? அல்லது கூடுதலாக இருக்கிறதா? என்பது தெரியாது. முன்பு அதிகமாக இருந்ததாக சிலர் கூறுகிறார்கள் ஏற்றத்தாழ்வு பழங்காலத்தில் அதிகமாக இருந்ததா? அல்லது இன்றிருக்கிறதா? என்று என்னால் கூற இயலாது. இன்றிருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு அதிகம் எனக் கூறமுடியும்.

வருங்காலத் தலைநகரம்

வருங்காலத்திலே கிளி நொச்சியே வடபகுதியின் தலைநகராக விளங்கும் என்பது திண்ணம். ஆதலால் கிளிநொச்சியின் எதிர்கால வளர்ச்சியிலே கூட்டுறவுவளராகிய நாம் கண்ணுங்கருத்துமாக இருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு தென் யாழ்ப்பாணம் ப. நோ. கூ. ச. சமாசத் தலைவர் திரு. A. சிவசுந்தரம் அண்மையில் கிளிநொச்சியில் நடைபெற்ற மேற்படி சமாசக் கருத்தரங்கில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற கடன்களை காலம் தாழ்த்தாது திருப்பிச் செலுத்துமாறு உழவரை வேண்டிக்கொண்டார்; அவ்வாறு செய்யாவிடின் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நற்பெயர் கெடுவதுடன் அடுத்த போகத்திற்கு வேண்டிய கடன்களையும் பெறமுடியாத போகலாம் என எச்சரித்தார்.

அடுத்துப் பேசிய வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு. R. C. S. குக் சமாசத்திற்கும், அங்கத்துவ சங்கங்களுக்கு மிடையே நெருங்கிய பிணைப்பினை ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியத்தினை வலியுறுத்தினார். பொதுத் தொடர்பு அதிகாரிகளைச் சமாசம் நியமித்தால் அவர்கள் சங்கங்களுக்குச் சென்று அவற்றின் தேவைகளை எளிதாக அறிந்து அவற்றைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான வழிகளையும் கையாளலாம் எனச் சுட்டிக்காட்டினார். இவ்வாறு செய்தால் சங்கங்களும், சமாசங்களும்

டால் மக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இருக்கவேண்டிய தொடர்பு; ஒற்றுமை விவகிச்சென்றுகொண்டேயிருக்கும். அதற்கு நாடுதான் பலியாகும்.

இளைஞர்களிடையே

எல்லோரைக் காட்டிலும் கீழ்த்தளத்திலுள்ள மக்களுக்கு என்ன திட்டமிடப்படுகிறது என ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்தவர்களிடம் கேட்டேன். நாங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டம் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உற்பத்தி பெருகினால் கீழ்த்தளத்திலுள்ள மக்களுக்கும் கொஞ்சம் கிடைக்கும் என பதில் கிடைத்தது. இதற்கு நான் (Theory of Percolation) கசிந்து பரவுதல் என்ற பெயர் சூட்டியுள்ளேன். மேலேயிருந்து தண்ணீர் விழுந்தால் அது கீழே போகத்தான் செய்யும் என என்னுமாகிறேன். யார்வார்பிரதேசத்தைப் போன்ற நில

பட்சத்தேவையோ அந்த அளவு அவர்களுக்கு எப்பொழுது கிடைக்கும் என்பதைத் தான் கேட்டேன். 1975இல் கிடைக்கக்கூடும் என அசோக் மேத்தா கூறினார். அதாவது இன்றிலிருந்து பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர். இத்

வினாபாடி

தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், எப்படி நம்புவது? இதற்குள் வருமானம் எவ்வளவு பெறும், மக்கட் தொகை எவ்வளவு பெறும்? உலகச் சூழ்நிலை என்னவாகும்? என்பதைப் பற்றி யார் அறிவார்?

இந்நிலையில் உலகில் நியாயசக்தி இருக்கிறது. நன்மை தரும் சக்தி இருக்கிறது. அதன் ஆட்சியால் உலகம் இயங்குகிறது என்பதை யார் நம்புவார்கள்? ஆகையால் இளைஞர்களை குறை கூறுவது தவறு. இளைஞர் பகுத்தறிவுவாதிகள் (Rationalist) அவர்கள் நேரிடையாகத் தெரிவதையே ஆதாரமாகக் கொள்பவர்கள், அதாவது பிரத்தியட்சவாதிகள். ஆண்டவன் இரக்க சித்தம் உடையவன் எனில் இவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வு ஏன் இருக்கிறது? இவையாவற்றையும் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பின்னரும் ஆண்டவன் இரக்க சித்தமுடையவன் என்ற கருத்தை ஏற்றுக்

டிப்பேர் இறந்தினில் திட்டமிடவேலை எளிதாகும். ஏனெனில் பதில் மூன்று கேளுத்தானே திட்டருக்கும். இதைப் பட்டியலாக்கின்தாக இருக்கவே எண்ணத்துடன் பஞ்சத்தை அஃ ஆனால் ஜெய போன்ற உயர்ந்த வியால் பரிதவித்த உணவளிக்கும் நடத்தி வைத்தா இன்றைய இ விஞ்ஞானத்தில் வைத்திருக்கிறார் இல்லாத ஒரு

அமைதியின்மை

மிருந்தால் தண்ணீர் முற்றிலும் கீழே போகும். ஆனால் இங்கே இடையில் பாறை இருக்கிறது. எனவே தண்ணீர் கீழே போவதே இல்லை. எனவே கீழ்த்தளத்திலுள்ள மக்களுக்காக ஏதாவது திட்டமிட்டால்தான் அவர்களுக்கு கிடைக்கும். கீழ்த்தளத்திலுள்ள மக்களுக்கு குறைந்த பட்ச வசதிகள் எப்பொழுது கிடைக்கும் என நான் திட்டமிட்டவர்களை கேட்டேன். நியாயமாக அவர்களுக்கு என்ன கிடைக்க வேண்டுமோ அதைப்பற்றி நான் கேட்கவில்லை, உடல், ஆத்மா இரண்டையும் ஒன்றாக வைத்திருப்பதற்கு எவ்வளவு குறைந்த

ஒரு மனிதன் நதியில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனிடம் "தம்பி! கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள். நான் நாளை வந்து உன்னைக் காப்பாற்றுவேன்" எனக் கூறுவது சரியா! அதே போன்று சில பொருட்கள் இன்று சாப்பிடுவதற்கு கிடைப்பதில்லை, பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் கிடைக்கும் என்றால் பொறுத்துக் கொள்ளுவோம். ஆனால் இன்று சாப்பிட்டு கிடைப்பதில்லை யெனில் இவ்விஷயத்தில் கடன்முறை எப்படி நடைபெறும்? என்று துக்காரம் கூறியதை நான் திட்டக் குழுவினர்க்கு எடுத்துக் கூறினேன்.

கொள்ளும்படி நன்மை ஏன் வற்புறுத்துகிறார்கள் என அவர்கள் என்னுகிறார்கள். இன்று பஞ்சம் வந்தது என்றால் அதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு எனக் கூறப்படுகிறது. அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது என பக்தர்கள் கூறுவதைப் போன்று அரசாங்கம் தனது பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு ஆண்டவன் செயல் எனக் கூறுகிறது. ஆண்டவன் மிகப்பெரிய நிவாரண வேலையை தொடங்கியிருக்கிறான் என நான் வேடிக்கையாகக் கூறினேன். சென்ற ஆண்டு பிகாரில் பஞ்சம் வந்தது. அப்பஞ்சத்தில் ஐத்து கோடியக்களில் இரண்டு கோ

இன்றைய விஞ்ஞானவீத்துள்ளது. கொலைக்கருவிகள், பிரச்சினைகள் தீர்வந்தது. ஆகையால் வளர்ந்து வந்துள்ள செயால் நஷ்டமு வந்தது. லாபம் ஏ விற்கு ஹிம்சைக் கிடைத்து வந்த இன்றே அணு கிடைத்துள்ளன. ஒன்று நிம்சா அமையும் அல்லது தாயமே அறிந்து பழைய கொடி விரும்புகிறார்கள். கில் இருக்க வே விரும்புகிறார்கள்

இரண்டறக் கலந்தவை

சுட்டுறவு இயக்கத்திற்கும் சேமிப்பிற்குமிடையே நெருங்கிய உறவு உண்டு என வ. ஐ. மே. சபை கௌரவ காரிய தரிசி திரு. சு. கந்தையா பண்டத்திரிப்பு-மாணிப்பாய் கோயிற்பற்று ஐக்கிய நானாய சங்கங்களின் சமாசக் கருத்தரங்கில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்; சுட்டுறவு இயக்கம் தனது சத்திரத்தைப் பேண விரும்பினால் எல்லாவகைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் சேமிக்கும் வழக்கத்தினை மேற்கொள்வது அவசியம் என அவர் வற்புறுத்தினார். சேமிப்பின் மூலம் சங்கங்கள் தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொண்டு தமது சொந்தக் கால்களிலே நிற்க முடியும் என்று மேலும் அவர் சுட்டிக் காட்டினார்.

திரைப்பட உலகம் போ

திரைப்பட உலகம் போகிறபோக்கைப் பார்த்தால் இது நமது நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் எங்கு கொண்டோய்ச் சேர்க்குமோ என்று நல்லவர்கள் அஞ்சும் அளவிற்கு திரைப்படங்களின் இழிவுத் தன்மை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. இப்படங்களை விளம்பரப்படுத்தும் சுவரொட்டிகளே மேலும் ஒரு படி அதிகமாகத் தாழ்ந்துபோய்ச் கொண்டிருக்கின்றன. ஒழுக்கியினத்தை வளர்க்கும் திரைப்படங்களே

நுகர்ச்சியாளர்

வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பேர்க்கு வதற்கு சமாசம் புதுக்கைத் தொழில்களைக் தொடங்க வேண்டும் என்றும் ஆடு வளர்ப்பு போன்றவற்றையும் மேற்கொள்ளலாம், என்றும் அவர் மேலும் ஆலோசனை கூறினார்.

கலந்தவை

மூடுவிழா நடாத்த எவரும் எத்தனித்தால் அதனை நாம் வண்மையாக எதிர்க்க வேண்டும் என வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு R. C. S. குக் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். எமது பொருளாதார வளத்தினைப் பெருக்கவே நாம் முக்கியமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேருகின்றோம். ஆதலால் நாம் சேமிக்கப் பழகிக் கொள்வது இன்றியமையாதது என வ. ஐ. மே. சபை தனது தரிசி திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை சுட்டிக்காட்டினார். அவர் மேலும் பேசுகையில் மாதாகல் பகுதி சேமிப்பதற்கு முன்னம்திரியாகத் திகழ்கிறது எனக் குறிப்பிட்டார்.

வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரிய தரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் கிராமத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் வகிக்கும் இடத்தினை விளக்கினார்.

சுட்டிநேய

இலங்கையில் நுகர்ச்சியாளர் கூட்டுறவு மிகவும் நெருக்கடியான முட்டுக்கட்டைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளது என யாழ்ப்பாணம் ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தின் தலைவர் திரு. A. J. இராஜதுரைசிங்கம் மேற்படி சமாசக் கருத்தரங்கில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். இத் தடைகள் நீக்கப்படாவிட்டால் நுகர்ச்சியாளர் கூட்டுறவு வளர்ச்சியடையமாட்டாது என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

சுட்டிநேய

சுட்டிநேய இயக்கமூலம் இலங்கையில் ஒரு சர்வோதய சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று தன் விரும்புவதாக திரு. கு. நேசையா பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்; கூட்டுறவுத்துறையில் திட்டமிட்தல், ஆராய்ச்சி செய்தல் போன்றவற்றின் அவசியத்தினை வலியுறுத்திய திரு. நேசையா இவற்றிற்கு கூட்டுறவாளருக்கு தொழிநுட்ப வல்லுனர்கள் போதிய உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்றார். கூட்டுறவுத்துறைக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் ஒரு சங்கம் மாதந்திரமே இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் கூட்டுறவு அடிப்படை

சுட்டிநேய

யில் அமைந்த சங்கத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று மேலும் அயில் கூறினார். இட்டுவச் சங்கங்களை விபரங்களைக் காட்டி பாண நகரத்தின் யப்படவேண்டும்

சுட்டிநேய

கொழும்பிலிரு யாக மாவை வதற்கு தமக்கு வழங்க வேண்டும் யாழ்ப்பாணம் ப. ச. சமாசம் உட யாளருக்கு எட யாழ்ப்பாணம் கள் 40 மைல்களுக்கு கிளிநொச்சி யாழ்ப்பாணத்தில யோது மாவை வேண்டியிருக்கிறது லொறிகளில் ஒன் கிட்டத்தட்ட வர ிட்டன. அது டிய நிலையில் இ இன்னொரு லொற களுக்கு முன்பு விட யுள்ளது. ஆகவே

யார் பொறுப்பு?

இன்று தமிழ் நாட்டில் வெற்றிப்படங்கள் என்று உரிமை கொண்டாடும் அளவிற்கு நமது இளைஞர்களின் கலாரசனை தாழ்ந்து விட்டது பரிதாபமே! சினிமா நடிகர்களின் பெயரால் மன்றங்களை வைத்துக்கொண்டு, கிடைத்தற்கரிய தமது இளமைப் பருவத்தை விரயப்படுத்தும் போக்கைப் பார்த்து

இன்று தமிழ் நாட்டில் வெற்றிப்படங்கள் என்று உரிமை கொண்டாடும் அளவிற்கு நமது இளைஞர்களின் கலாரசனை தாழ்ந்து விட்டது பரிதாபமே! சினிமா நடிகர்களின் பெயரால் மன்றங்களை வைத்துக்கொண்டு, கிடைத்தற்கரிய தமது இளமைப் பருவத்தை விரயப்படுத்தும் போக்கைப் பார்த்து

இன்று தமிழ் நாட்டில் வெற்றிப்படங்கள் என்று உரிமை கொண்டாடும் அளவிற்கு நமது இளைஞர்களின் கலாரசனை தாழ்ந்து விட்டது பரிதாபமே! சினிமா நடிகர்களின் பெயரால் மன்றங்களை வைத்துக்கொண்டு, கிடைத்தற்கரிய தமது இளமைப் பருவத்தை விரயப்படுத்தும் போக்கைப் பார்த்து

தமிழக திரைப்பட தரம் எவ்வளவு உருப்போயிருக்கதைக் கூறவே இதுபோன்ற படத்தில் தேர்ச்சி பிரபல நடிகர் திரை ராமச்சந்திரன் யுள்ளதை இங்கு வேண்டும். சென்னை பெற்ற ஒரு மாச மொன்றில் அட போது "திரைப்படார்ப்பதற்கு அது என்படமா

சுதந்திரத்தை சேமிப்பால் உயர்த்துக

நாம் அறிமுக செய்வது நோக்கி வெகு வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். அறிமுகசையைப் பற்றி பேசுகின்றவர்கள் காலத்திற்கு விரோதமாக நடக்கிறார்கள் என்பது எனது நம்பிக்கை. இன்று உலகில் உள்ள அறிமுகசை ஜடத்தன்மையின் காரணமாக உள்ளது. காந்தியடிகள் என் மரணத்தின் போது பலர் செய்திகள் அனுப்பியிருந்தனர். அதில் ஜனரல் மக்தூர் தர் அனுப்பிய செய்தியும் இருந்தது.

“காந்தியடிகளின் கருத்தை நாம் அனைவரும் கேட்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் என்றவது ஒரு நாள் வந்தேதிரும். இல்லையெனில் உலகிற்கு உய்விடவேண்டும்” என சேனைத் தலைவர்-தேளபதி கூறுகிறார்! ஏன் அவ்வாறு கூற நேருகிறது? ஏனெனில் இன்று ஒரு அபத்தமான நிலை (absurdity) நம் முன்னே இருக்கிறது. அனுமதி ஆயுதங்களின் காரணமாக ஒரு சூழ்நிலை தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் முன்னர் ஆத்மீகம் கூறிய விஷயத்தை இன்று விஞ்ஞானம் கூறுகிறது. “புத்தர் வந்தார் அவர் சில விஷயங்களைக் கூறினார். ஆனால் மக்கள் அதை விட்டு விட்டனர். பின்னர் காந்தியடிகள் வந்தார்; அவர் கூறியதையும் மக்கள் விட்டு விட்டனர். இப்பொழுது நீங்கள் எந்த ஆதாரத்தில் பேசுகிறீர்கள்,” எனக் கேட்கிறார்கள். நான் கூறுவதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஏனெனில் பழங்காலத்தில் ஆத்மீக ஆதாரமாகக் கொண்டு, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடன் வாழ்ந்தீர்கள், ஒன்றாக இருங்கள் எனக் கூறினார். ஆனால் இன்று விஞ்ஞானம் மக்கள் சமுதாயத்தை நோக்கி, “மனித சமுதாயமே நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடன் வாழ்ந்தீர்கள், ஒன்றாக இருங்கள். இல்லையெனில்

உங்களது சுதந்திரத்தை உயர்த்த வேண்டுமானால் நீங்கள் சேமிக்கவேண்டும் என வ. ஐ. மே. சபை கௌரவ காரியதரிசி திரு. ச. கந்தையா பண்டத்தரிப்பு-மாண்புமிகு ஐக்கிய நாணய சங்கச் சமாசத்தின் கருத்தரங்கில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். இக்கருத்தரங்கு மாதகல் மத்திய ப. நோ. கூ. சங்கத்தில் நடைபெற்றது. கூட்டுறவிற்கும், சேமிப்பிற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது என மேலும் பேசுகையில் சுட்டிக்காட்டிய திரு. கந்தையா கூட்டுறவு இயக்கத்தின் சுதந்திரத்தைப் பேணவேண்டுமாயின் சகல சங்கங்களும் சேமிப்பில் தீவிர முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்.

வ. ஐ. மே. சபை கௌரவ காரியதரிசி திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை பேசுகையில் சேமிப்பின் அவசியத்தையும் அதன் பெருமையினையும் வலியுறுத்தினார். ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை அழிக்கும் எந்த முயற்சியினையும் கூட்டுறவாளர்கள் எதிர்ப்பார்கள் என மேலும் பேசுகையில் கூறிய திரு. கணபதிப்பிள்ளை ஐ. நா. சங்கங்களே புனிதமான கூட்டுறவு முறை என்றும், இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முதுகெலும்பு என்றும் குறிப்பிட்டார்.

வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் கிராமத்தில் கூட்டுறவின் முக்கியத்துவம் பற்றி விளக்கினார்.

தலையாய பணிகள்

இயங்காத நிலையிலுள்ள சங்கங்களைப் புதுப்பித்து திருத்தியமைத்தலும், எல்லாச் சங்கங்களுக்கும் கூட்டுறவுக் கல்வியைப் போதித்தலும் இச்சமாதத்தின் தலையாய பணிகளாகும். இவ்வாறு பண்டத்தரிப்பு-மாண்புமிகு ஐ. நா. சங்கங்களின் சமாசத்தின் வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் தலைமையுரை நிசுழ்த்துகையில் திரு. ச. கந்தையா குறிப்பிட்டார்.

இக்கூட்டம் மாதகல் மத்திய ப. நோ. கூ. ச. சமாசமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. மேலும் அவர் பேசுகையில் எல்லாச் சங்கங்களையும் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்ப்பதற்கு நாம் ஒழுங்குகள் செய்ய வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டினார். இச்சமாதம்

ஒரு அபிவிருத்தி நிறுவனம் போலச் சமாசங்களுக்கு உதவ வேண்டும். சட்டங்களுக்குட்பட்ட உதவிகளையும் அங்கத்தவர் கல்வி, பிரச்சாரம் முதலிய உதவிகளையும் செய்ய வேண்டும். சங்கங்களிடையே உள்ள குறைகளைத் தீர்த்தல், நிதியுதவுதல் முதலிய உதவிகளையும் வழங்க வேண்டும் என்று மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார். புது வருட உத்தியோகத்தர்களாகப் பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். தலைவர்: திரு. ச. கந்தையா, உப தலைவர்: திரு. W. G. அன்னப்பா, கௌரவ காரியதரிசி: C. R. சலேசியஸ், தனாதிக்காரி: திரு. T. சின்னத்தம்பி

இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்க அரச ஆணை ஆய்வுக் குழுவின் பொது விசாரணைகள்

இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்க அரச ஆணை ஆய்வுக்குழு தனது முன்னிலையில் சாட்சியம் அளிக்கும்படி அழைக்கப்பட்டவர்களின் சாட்சியங்களைக் கேட்கும் பொருட்டு, கீழ்க்கண்ட அட்டவணியில் குறித்துள்ளவாறு பொது விசாரணைகளை நடத்தும்.

தேதியும் நேரமும்

இடம்	ஆணைக்குழுவின் அலுவலகம் சீ 82
கிறெரிஸ் அவன்யூ, கொழும்பு 7	
13, 15	9:30 கூட்டுறவுக் கல்வி நிலையம் பெற்றிகலவத்தை, காலி
20, 22	9:30 குருநாகல் நகர மண்டபம்
29	9:30 மட்டக்களப்பு நகர மண்டபம்
பெரவரி 5	9:30 அனுராதபுரம் நகர மண்டபம்
7	9:30 கூட்டுறவு சினிமா விற்குராக்கொடை
11, 13, 14	9:30 வீரசிங்கம் மண்டபம் யாழ்ப்பாணம்
மார்க் 8	9:30 ரத்னபுரி நகர மண்டபம்
13, 15, 17,	9:30 பல நோக்கு சமாச மண்டபம் கண்டி
28	9:30 பண்டாரவளை நகர மண்டபம்
ஏப்பிரல் 7	9:30 திருகோணமலை நகர மண்டபம்

ரீ. டி. எல். பிரிஸ் செயலாளர்

இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்க அரச ஆணை ஆய்வுக்குழு இல. சீ. 82, கிறெரிஸ் அவன்யூ கொழும்பு-7 27. 12. 1968

MILK WHITE SOAP
V.M.K. SOAP
577 K.K.S. ROAD, JAFFNA

மில்க் வைட் நைட்

மில்க் வைட் நைட் நல்ல சோப் பார்சோப்

பட்டு, பருத்தி, நைலான், ரெர்லின் துணிவகைகளையும் பிரகாசமாகச் சலவை செய்கிறது.

எப்பொழுதும் மில்க் வைட் நைட் சோப் - பார்சோப் பரவியுங்கள்.

கூட்டுறவிற்கு நெருக்கடி

உறுதியான இவற்றில் உண்மையாக இயங்கும் சங்கம் எனவே எனக் காணலாம் என்றும் அத்தகைய சங்கங்களை பல கிளைகளைக் கொண்டதாக அமைக்கலாம் என்றும் அவையாழ்ப்பாணத்தில் கூட்டுறவுப் பேரங்காடியை அமைக்க

முடியும் என்றும் தொடர்ந்து உரையாற்றுகையில் அவர் குறிப்பிட்டார். உள்ளூரிலுள்ள பல்வேறு இயக்கங்களும் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார்.

இளைஞர்களிடையே.....

[7-ம் கலத் தொடர்ச்சி]

உலகமே நாசமாகிவிடும், எனக் கூறுகிறது. இன்று கிடைப்பதைப்போன்ற விஞ்ஞானத்தின் உதவி கௌதம புத்தர் முதலியோர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் நான் சொல்லுவது நடந்தே தீரும் என்ற முழு நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. இது எனது சக்தியல்ல. காலத்தல் சக்தியாகும். இன்று விஞ்ஞானமும் இரண்டும் ஒன்று சேருகிறது.

இதை நீங்கள் இளைஞர்களுக்கு விளக்கினால் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் மனோநிலையை அடைவார்கள். அவர் அவர்களுக்கு நீங்கள் கூறும் ஆண்டவன் புரியாது. ஆனால் விஞ்ஞானம் ஆத்ம ஞானம் ஆகிய விஷயங்கள் அவர்களுக்கு புரியும்.

—கிராம ராஜ்யம்

நம்பிலிருந்து மாவைப் பெற வகுக்குக

நது நேரடி ணத்திலிருந்து தனிப்பட்ட பெறுகின்றன. அனுமதி என தென் நோ. கூ. ணவு ஆணை டியுள்ளத. டி விதியில் இப்பால் இருக்கிறது. ருத்தே இப் ஏற்றிவர எமது று வாங்கி நடங்களாகி விற்கவேண்டுகின்றது. 6 மாதங் த்தில் கிக்கி யாழ்ப்பா

லும் என இச்சமாதம் கருதுகின்றது என உணவு ஆணையாளருக்கு எழுதிய அக்கடிதத்தில் மேற்படி சமாசம் குறிப்பிட்டுள்ளது. கொழும்பிலிருந்து மாவை ஏற்றுமதி செய்வதில் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபருக்கு ஆட்சேபனை இல்லை என்றும் இச்சமாதம் அக்கடிதத்தில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

ஏற்றுமதியில் சிறந்து விளங்கும் சமாசம்

கூலட்டை, சங்கு, சுருப்பிலி இவைகளை ஏற்றுமதி செய்வதில் வடமாகாணகட்டுருழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் சிறந்து விளங்குகின்றது. இச்சமாசத்தின் 10 அங்கத்துவ சங்கங்கள் இன்று கூலட்டைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளன. இத்தொழில் அபிவிருத்தியில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியும்

லும் - அது நல்ல படம்தானா, அதைப்பார்க்கலாமா என்று சந்தித்துப் பார்த்த பின்னரே அதைப் பார்க்கவேண்டும். திரைப்படத் தொழிலில் பக்குவமின்மை என்பது எங்கே போய் முடியுமோ என்று சொல்ல முடியாது, என்று அங்கலாய்த்திருக்கிறார்.

வேலிக்கு ஓணன் சாட்சி என்பதைப்போல திரைப்படங்களின் தரத்தைக் கணிப்ப

இச்சமாதம் இதற்காக உணவுப் பணம் மூடைப்பணம் ஆகியவற்றை வழங்குவதுடன் அட்டைச் சுட்டிகளையும் கட்டுகக் கொடுத்து வருகின்றது. கூலட்டைகளை விற்று வரும் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதில் இருந்து வந்த காலதாமதம் குறைக்கப்பட்டு இன்று ஏற்றுமதி முடிந்த சில தினங்களிலேயே சங்கங்கள் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன.

1967ம் ஆண்டு இச்சமாதம் முதன் முதலாக கிழக்குப் பாகிஸ்தானுக்குச் சங்கை ஏற்று செய்தது. அதே ஆண்டில் சங்கு ஏற்றுமதி உரிமை இச்சமாசத்திற்கே வழங்கப்பட்டது. சுருப்பிலி ஏற்றுமதியிலும் இச்சமாதம் நல்ல வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது.

அங்கத்தவர்கள் பிடிக்கும் மீன்களை நல்ல விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் இச்சமாதம் உள்ளூர் மீன்விற்பனைத்திட்டத்தை 1966ம் ஆண்டில் ஆரம்பித்தது. தகுந்த பணியாளர்களும், குளிர்சாதனப் பெட்டி வசதிகளும் இல்லாமையால் இத்திட்டம் வெற்றி பெறவில்லை. இவ்விவரங்கள் மேற்படி சமாசத்தின் 1966-1967-ம் ஆண்டு அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

[தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்]

சிக்கனமான செலவில் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு வலி. மேற்கு. ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் (வலுவன்சது) தொலைபேசி: 525, மாண்புமிகு. முகவரி: சங்ககளை.

*** உண்ணவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள்**
*** உடுக்கத் தேவையான துணிவகைகள்**
*** இருக்க வீடமைக்கும் பொருள்கள்**

வேறென்ன வேண்டும்?

“அல்கன்” சீனியர் யூனியர் மண்ணெய் பம்புகள், “சீரே” யேமன் எலக்ட்ரிக் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்
ஆணைமார்க் “அஸ்பெஸ்ரோஸ்”

அதிக பலமிக்க பராக்கிரமா ஓடுகள் அல்கத்தின் எஸ்லோன் பைப்புவகை

வெடி மருந்துப் பொருட்கள்
யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு லொறி மூலம் பொருளேற்றி இறக்கும் வசதியம் எப்போதும் செய்து தர்ப்போம்.

வீரும்புவோர் கேசிலோ, தொலைபேசி மூலமோ, கடித மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும், இது உங்களுடைய ஸ்தாபனம்.

சர்வோதய இயக்கத் தலைவர் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண்

ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் பீகார் மாகாணத்திலுள்ள சீத்தாபிடாரியா என்னும் கிராமத்தில் கர்சுபாபுவுக்கும் புலராணி அம்மையாருக்கும் நான்காவது குழந்தையாக 1902-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 11-ந் திகதி பிறந்தார். சிறுவயதிலிருந்தே தனிமையிலும் ஆழ்ந்த சிந்தனையிலும் ஈடுபடுபவராய்க் காணப்பட்டார். பெரும் பகுதியான நேரத்தைப் படிப்பில் செலவழித்துவந்தார். ஜெயப்பிரகாஷ் தமது பதினேழாவது வயதில் பிரபாவத்தேவியை மணல் செய்தார். இவரது மனைவி சாந்தியடிகளின் சிறந்த சீடரும், ராஜ்ஜப்பாபுவின் உறவினருமான பிரஜக் சோர்பாபுவின் மகளாவார். அப்பொழுது இவர் கல்லூரியில் இரண்டாவது ஆண்டு படித்துக்கொண்டிருந்தார். காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும், கல்லூரியை விட்டு வெளியேறினர். சர்வகலாசாலையிலிருந்து உபகாரச் சம்பளம் பெற்றிருந்தும், ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் சேருவதற்காக அதைத் துறந்தனர். இச்செயல் இவரின் தந்தையாருக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. தந்தையாரிலும் தாயாருக்கே இது கூடிய அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. அவரை ஒன்பது ஆண்டுகள் நோயாளியாகவிருக்கச் செய்துவிட்டது. ஆனால் ஜெயப்பிரகாஷ் அசையாது நின்று போராட்டத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இதனால் இந்தியாவில் இவர் கல்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

அடுத்த ஆண்டு கல்வி கற்பதற்கு அமெரிக்கா பேரகத்திர்மானித்தார். நோயுற்றிருந்த அவரின் இளம் மனைவியை காந்தியடிகளுடன் சபர்மதி ஆச்சிரமத்தில் விட்டுச் சென்றார்.

இந்தியா திரும்புதல்

1929ம் ஆண்டில் இந்தியாவுக்குத் திரும்பும்பொழுது அகில உலக கம்யூனிஸ்ட் சீட்சியின் அனுதாபியாகத் திரும்பினார். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அவருக்குப் பிடிக்காதபடியால் அவர் காங்கிரஸ் கட்சியின் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டார். அமெரிக்காவிலிருந்து திரும்பிய காலந்தொடங்கி காங்கிரசுக்குள் காணப்பட்ட சோஷலிஷ் வாதிக்களுடன் சேர்ந்துழைத்தார். 1930ம் ஆண்டுவரையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுதந்திர இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காக அவர் செய்த தியாகம் பிரசித்தி பெற்றது. ஜெயப்பிரகாஷ் தாம் சரியானதெனக் கண்டவற்றைச் சாதிப்பதற்காக அதியாகத்தையும் செய்ய எப்பொழுதும் தயாராக இருப்பார்.

1932ம் ஆண்டில் சட்டமறுப்பு இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது அவர் காங்கிரசின் தற்காலிக பொதுக் காரியதரிசியாக இருந்தார். அப்பொழுது அவர் கைது செய்யப்பட்டு ஒருவருடச் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டு நாசிச் சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டார். இச்சிறைவாசியில் அவர்களுக்கு ஓர் எதிர்வாரத வரப்பிரசாதமாக

காங்கிரஸ் கட்சியின் போர்க்கில் அதிருப்தி அடைந்திருந்த தீவிரவாதிகளான அசோக்கமேத்தா, மிளோமசானி போன்றவர்களின் உறவு அங்கு ஏற்பட்டது. சிறையிலிருந்து பொழுது

காங்கிரஸ் சோஷலிசக் கட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை வகுத்தனர். 1933ம் ஆண்டில் இவர்கள் விடுதலைபெற்றதும் காங்கிரஸ் சோஷலிஷ் கட்சியை பற்றாவில் ஆரம்பித்தனர். இதற்கு ஜெயப்பிரகாஷ் பொதுக் காரியதரிசியானார்.

காங்கிரஸ் சோஷலிஷ் கட்சி

சோஷலிஷ் கட்சியின் நோக்கம் காங்கிரசுக்குள்ளிருந்துகொண்டு அதை முன்னேற்றப்பாதையில் இட்டுச் செல்வதாகும். 1936-ம் ஆண்டில் தேர்தலில் பங்குபற்றுவதற்கு அரசாங்கத்தோடு காங்கிரஸ் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை எதிர்த்து ஜெயப்பிரகாஷ் தான்வகித்து வந்த காங்கிரஸ் செய்து

ச. அம்பிகைபாகன்

குழு அங்கத்துவத்தைத்துறந்தார். 1939ம் ஆண்டில் இரண்டாவது மகாயுத்தம் ஆரம்பித்ததும் இந்திய தேசியவாதிகள் ஓர் இக்கட்டான நிலையிலிருந்தனர். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணும் அவரைச் சேர்ந்த சோஷலிஷ் வாதிகளும் இந்தியாயுத்தத்தில் பங்குபற்றுவதற்கு எதிராக விருந்தனர். ஆகவே 1939-ம் ஆண்டில் ஜேம்சு கெட்பூரில் ஜெயப்பிரகாஷ் நிஷுத்திய சொற்பொழிவு ராஜத்துரோகமானதாகக் கருதப்பட்டு சிறைச்சாலையிலிடப்பட்டார். ஒரு வருடத்துக்குப் பின் விடுவிக்கப்பட்டதும் சிறைச்சாலை வாசலில் வைத்து மறு படியும் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் வைக்கப்பட்டார். யுத்தமுயற்சிக்கு தடையாயிருந்தாரென்பதே இவர் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றமாகும். இம்முறை டியோவி சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டார்.

டியோவி சிறைச்சாலையிலே அவரைத் தேசியத்தலைவராகும் சம்பவங்கள் ஆரம்பித்தன. சிறைச்சாலை வாழ்க்கை சகிக்கமுடியாத நிலையிலிருந்தபடியால் ஜெயப்பிரகாஷ் தலைமையில் அங்கிருந்த நூற்றுக்கணக்கான அரசியல் கைதிகள் உண்ணாவிரத்தை ஆரம்பித்தனர். முப்பத்தொரு நாள் நீடித்த உண்ணாவிரம் நாட்டில் பெருங்கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அரசாங்கமும் அரசியல் கைதிகளின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது.

சர்வோதய தொண்டராதல்

மார்க்சிய சித்தாந்தத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்த காலத்தில் அதன் மூலமே இந்திய சமுதாயத்தில் காணப்படும் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யலாம் என்று நம்பினார். ஆனால் நீண்டகால சிந்தனையின்பின் மார்க்சிய சித்தாந்தம் லோகாயதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதினால், சிலத்துக்கும் தார்மீக வாழ்க்கைக்கும் வழிவகுக்கவில்லை யென உணர்ந்தனர். 1952-ம் ஆண்டு மூன்றுவரே உண்ணாவிரத்தின் பின், மார்க்சியவாதத்தில் தாம் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டதாக ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டனர். அன்பு, நல்லெண்ணம், நம்பிக்கை என்பவற்றின் அடிப்படையில் அமைக்கப்படும் சர்வோதய சமுதாயமே இந்தியாவுக்கு உகந்தது என்பதை உணர்ந்து அதற்காக தம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்கத் தீர்மானித்தார். இதுவரையில் ஜெயப்பிரகாஷ் மார்க்சியவாதத்திலிருந்து சர்வோதயக்கொள்

கைக்கு எப்படி மாறினர் என்றும் அவருடைய ஆத்மீக யாத்திரையைக் கவனித்தோம்.

ஜெயப்பிரகாஷ் வினோபாவின் கொள்கைகளில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்து அவரின் சீடராகி, அவரின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காக தம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார். இதனால் முதன் முதலில் சேவதானம் செய்தவர் ஜெயப்பிரகாஷ் ஆனார். சர்வோதய கொள்கைகளைப் பிரசாரம் செய்வதற்காக இந்தியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் நீண்டபிரயாணங்கள் செய்துள்ளார். பூதானம், கிராமதானம் என்பன அவரை மிகவும் லக்ஷிக்கிவிட்டன. பூதான இயக்கமே காந்தியடிகள் கொள்கைகளை நிலைநாட்டும் சிறந்த இயக்கமென்பது அவர் கருத்து. பூதானம் செய்த பின்பே அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் பிரவேசித்து சட்டப்படி ஆவன செய்கின்றது. அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கமில்லாமல் மக்களிடத்து மனமாற்றமேற்படுத்தி அதனால் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்துவதே காந்தியடிகளின் தத்துவமாகும்.

—சுழநாடு

யார் பொறுப்பு

[10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

புகிரர்கள் என்றும், ரசிகர்களைத் திருப்தி செய்வதே தங்கள் வாழ்க்கை லட்சியமென்றும் அவர்கள் பதில்கூற முடியும். இதையே நிரைப்படத்தயாரிப்பாளர்களும் கூறக்கூடும். இவ்வாறு ரசிகர்களும் தயாரிப்பாளர்களும் ஒருவரை யொருவர் படுகுழியில் தள்ளுவதற்கு பரஸ்பரம் உதவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே நாம் கூறமுடியும்.

இதற்குக் காரணம் திரைப்பட ரசிகர்களா, நடிகர்களா, தயாரிப்பாளர்களா, இவர்களைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பிலுள்ள அரசாங்கமா என்று அவசிக்கொண்டிருப்பது நமது நோக்கமல்ல. தரமான படங்களையும் ரசிக்க மக்கள் தயாராகவே இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதுபோல் தரக்குறைவான கவர்ச்சிப்படங்களையும் மக்கள் புறக்கணிப்பதில்லை. சுய சிந்தனையற்ற நிலையில், மனதுக்கினிய தரமான வேறு பொழுது போக்கு இல்லாத காரணத்தால் ஏதேனும் ஒரு பொழுது போக்கை நாடி அல்லியும் இந்த மக்களுக்கு தரமான படங்களை அளிக்க படத்தயாரிப்பாளர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்காணிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். ரசிகர்கள் குழந்தைகளைப் போன்றவர்கள். குழந்தைகளைக் கண்காணிக்கும் பெற்றோர்களைப் போல் அரசாங்கம் திரைப்படங்களின் தரத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டும். நடிகர்கள் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் ஆட்டுவிக்கும் பொம்மைகளே. தயாரிப்பாளர்களோ முற்றிலும் லாப நோக்குடையவர்கள். ஆகவே, இவர்களைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தினுடையதாகும்.

—கிராம ராஜ்யம்

மதிபாலசிங்கம் நினைவுக் கட்டிட நிதி இலக்கு—ஒரு இலட்சம்

12-1-69 வரை ஒப்புக்கொண்ட நன்கொடைத்தொகை	11,076-00
(தகுதிகாரியால் பெறப்பட்ட விபரங்களின்படி)	
12-1-69 வரை தகுதிகாரியால் பெற்ற பணத்தொகை	4,584-00
12-12-68-ல் மீதி முன் கொண்டு வந்தது	3,032-00
புலோலி ப. நோ. கூ. ச. சமாசம்	500-00
S. ஸ்ரானிஸ்லால்	25-00
P. சர்வானந்தன்	10-00
K. V. சாமி	10-00
மருசன்கேணி வத்திருயன் ப. நோ. கூ. சங்கம்	10-00
கரணவாய் தெற்கு ப. நோ. கூ. சங்கம்	25-00
பொலிகண்டி கரை ப. நோ. கூ. சங்கம்	5-00
பலாநிதி ப. நோ. கூ. சங்கம் (வல்வெட்டி)	10-00
இமயாணன் வ. மே. ப. நோ. கூ. சங்கம்	10-00
முருகமூர்த்தி கூட்டுறவுப் பண்டசாலை (கரணவாய்)	10-00
மண்டான் ப. நோ. கூ. சங்கம்	10-00
நவண்டில் ப. நோ. கூ. சங்கம்	50-00
K. சின்னராசா	11-00
U. பத்மநாதன்	10-00
S. கணகசாபதி	10-00
S. சிவசுப்பிரமணியம்	10-00
S. துரைராசா	5-00
P. பாலசுப்பிரமணியம்	5-00
M. மகேசன்	5-00
K. சரவணமுத்து	10-00
திருவையாறு படித்த வாலிபர் திட்டம்	10-00
N. வேலும்மயிலும்	10-00
M. தம்பிரசா	10-00
P. A. G. திருராசா	10-00
N. K. சண்முகராஜன்	25-00
A. J. கணகரத்தினம்	25-00
S. கணேசன்	10-00
M. A. பிரகாசராசா	10-00
K. நடேசன்	5-00
A. K. சிவசம்பு	3-00
E. கணபதிப்பிள்ளை	3-00
கதிர் தணிகாசலம்	10-00
E. இரகுநாதன்	5-00
V. யேசுதாசன்	5-00
V. மாணிக்கவாசகர்	5-00
S. K. சுவாமிநாதன்	2-00
V. தேவராசா	2-00
A. மகேசுவரன்	2-00
P. சித்தம்பலம்	5-00
K. ஞானபண்டிதன்	5-00
T. கணேசன்	2-00
V. தர்மராசா	2-00
K. சரஸ்வதி	5-00
K. ஒப்பிலாமணி	5-00
P. செல்வரத்தினம்	30-00
K. S. பொன்னுத்துரை	10-00
தவணைக் கட்டணம் அறவிட்டது (13-12-68 — 11-12-69 வரை)	520-00
விபரம் வேண்டிய கணக்கால்	75-00
	4,584-00

இத்தொகை யா. கூ. மாகாண வங்கிச் சேமிப்புக் கணக்கு இல. 837-ல் கட்டப்பட்டுள்ளது.

திருத்தம்: 15-12-68-ல் வெளியிடப்பட்ட கணக்கில் தவறுதலாக சிறீ முருகன் ப. நோ. கூ. சங்கம் (அல்வாய்) ரூபா 25-00 செலுத்தியதாக கூறப்பட்டது. இது சிறீ முருகன் ப. நோ. கூ. சங்கம் (கரணவாய்) என வாசிக்கப்படவேண்டும்.

நன்கொடைகள் கௌரவ தகுதிகாரி, மதிபாலசிங்கம் நினைவுக் கட்டிடநிதி என்ற பெயருக்கு அனுப்பலாம்;

K. பரமோதயன்
கௌரவ தகுதிகாரி
111/9 கடற்கரை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
12-1-69

உலகப்பிரசித்திபெற்ற சிறுமி நாசினிகள் பொலிடோல்

லெயேசிட்: 50%
எழுமிச்சை, மா, பூசனிவகைகள், விவசாயப் பயிர்கள் ஆகியவற்றைப் பற் றுக்களிடமிருந்து மிகவும் நல்ல கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ் கொண்டுவரக்கூடிய பூச்சி நாசினி.

மாட்டாசில். 75%
பூச்சி வகைகளையும், அறக்கொட்டியான், கம்பளப்புழு, இலை அருவிப்புழு ஆகிய பூச்சிகளை அறவே அழிக்கும் வல்லமை வாய்ந்த மிகவும் சிறந்த பூச்சி நாசினி.

டிப்டரெக்ஸ்: 5%
நெல், மூட்டுப் பூச்சி அழிப்பதற்கு மிகவும் சிறந்தது.

ஹேலீஸ் கம்பனியாரின் வடபகுதி விநியோகஸ்தர்:
வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசம்
111, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்,
சங்கங்களுக்கு விசேட சலுகைகள் உள.
தந்தி: அப்பீஸ் தொலைபேசி: 504

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.